

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY 1

Barcelona, dimecres, 22 de setembre del 1937

NUMERO 183

Seixanta-vuit avions japonesos, amb la corresponent escoria de caces, han bombardejat furiosament la ciutat de Nanquín

Els plans preparats pels japonesos no han reeixit

Londres, 22. — Els comentaristes que segueixen de prop el desenvolupament del conflicte sino-japonès consideren que, amb la retirada dels xinesos a les línies d'atrinerament construïdes a la rereguarda dels fronts de Xang-Hai i, donada la gran superfície de l'ex-Celeste Imperi, pot

anticipar-se que la guerra serà llarga i dura. Per informacions verídiques rebudes a Londres, hom sap que els dirigents del Japó es mostren molt preocupats i aduix decepcions pels pobres resultats militars obtinguts fins ara en la campanya de Xina, resultats que

no corresponen al gran esforç econòmic i militar, efectuat pel Japó. Les mateixes informacions deixen comprendre que la moral de l'opinió pública japonesa ha baixat molt en caure el veí a aquells que consideraven l'exèrcit nacional com el més poderós del Món i capaç d'assolir rà-

pidament tot allò que es proposés. L'opinió pública japonesa, gràcies als moderns mitjans de difusió i propaganda, ha conegut els evidents fracassos registrats pels japonesos en la lluita per a la possessió de Nankey i, sobre tot, en els combats llustrats davant Xang-Hai. Ningú no podia creure al Japó que els redevinents bèl·lics de Xina poguessin prendre el seu aspecte actual.

L'opinió pública japonesa es trobava tan confiada, que donava per descomptada una actitud violenta

(Segueix a la pàgina 2)

El «Führer» ha sortit de Berlín per tal d'assistir a l'obertura de les maniobres militars

Berlín, 22. — Adolf Hitler ha sortit cap a Pomerània, a fi d'assistir a les grans maniobres aero-terrestres-navals. Va acompanyat del ministre de la Guerra, mariscal von Blomberg.

Hitler romanà amb l'Estat Major fins a l'arribada a Alemanya de Mussolini, el qual assistirà amb el «Führer» a l'última fase de les maniobres. Després tornaran tots dos i les altres personalitats alemanyes i italianes a Berlín per tal d'assistir als actes que es desenvoluparan a la capital del Reich, el «clou» dels quals serà l'anunciat miting de l'estadi olímpic, en el qual pronunciaran discursos el dictador alemany i l'italià. — Cosmos.

VON BLOMBERG VISITA ELS BANDOLS CONTENTES

Berlín, 22. — Hitler, acompanyat del mariscal von Blomberg, que dirigeix el desenvolupament de les maniobres, ha visitat aquest matí les casernes generals dels bandols roigs i blaus. — Cosmos.

EL PRECIPITAT RETORN A LONDRES D'ANTHONY EDEN

La importància dels temes a discutir amb Chamberlain, donaran lloc a diverses conferències entre els dos homes del Gabinet britànic

París, 22. — El corresponent londinenc de «Le Journal» escriu en aquest període que el precipitat viatge d'Eden a Londres, no hi ha dubte que ha estat motivat per alguna causa important, puix que hom sabia perfectament que el Consell de ministres anunciat per avui havia estat suspès abans que el ministre britànic de l'Exterior sortís de Ginebra.

El comentarista creu que la tornada d'Eden es troba íntimament relacionada amb el pròxim viatge de Mussolini a Berlín i amb el desig que, almenys verbalment, s'arribi a un acord entre Itàlia i Anglaterra abans que el «Duce» adquireixi majors compromisos a Alemanya.

Altres corresponents també transmeten impressions semblants, i afegeixen

que ha estat Chamberlain qui ha cridat Eden, per tal de tractar sobre aquest afer ràpidament, puix que desitja marxar a Mussolini cap a Alemanya.—Cosmos.

EDEN S'ENTREVISTA AMB CHAMBERLAIN, I HOM IGNORA QUE HAN TRACTAT

Londres, 22. — Eden, que arriba ahir vespre, en avió, procedent de Ginebra i París, ha estat aquest matí a la residència del «Premier» Chamberlain, a Downing Street, amb qui ha conferenciat detingudament.

Hom assegura que aquesta entre-

vista ha versat sobre el pròxim viatge de Mussolini a Alemanya, sobre les converses d'Eden amb Chamberlain i Delbos i sobre les negociacions anglo-franco-italianes relatives a l'execució de l'acord de Nyon, lleument modificat.

Hom suposa que, donada l'amplitud dels temes a tractar, Chamberlain i Eden celebraran altres conferències.

Finalment, hom creu saber que en les pròximes entrevistes també tractaran sobre la situació a l'Extrem Orient i les eventuals repercussions internacionals d'aquests esdeveniments.—Cosmos.

EN LES VICTORIOSES OPERACIONS AL FRONT SUD, LES FORCES DEL POBLE VAN AVANÇANT PER TERRES DE BADAJOZ

La nostra artilleria continua castigant durament els rengles feixistes

Valsequillo, 22. — L'última jornada ha estat de màxima activitat i una de les més brillants de la nostra ofensiva en aquest front.

Abans de fer-se clar hem recorregut el sub-sector Valsequillo-Bémez-Pefarroya, o sigui l'esquerra del primer dels esmentats pobles, tal de veure de prop la marxa brillant de les operacions portades a terme pels soldats de la República, que obliguen l'enemic a constants retrocessos.

La nostra artilleria no tingué punt de repòs en la seva tasca d'acabar el camí al nostre exèrcit, que després conquistaren la cavalleria i la infanteria, ajudada per tancs.

A les dotze del dia, i quan minava una mica l'acció de l'artilleria, deixà, apartant-se dels aparells de bombardeig i caces republicanes, que castigaren durament les posicions enemigues.

Durant tot el dia foren amos de l'aire els avions belgas.

A mitja tarda hem estat a les avançades de Granja de Torrehermosa, en les quals es lluita durament per iniciativa nostra, per tal de conquistar aquesta important vila, situada en terres d'Extremadura.

Per aquest extrem s'ha deixat la província de Còrdova enrera i les nostres forces s'han endinsat a la de Badajoz uns 15 quilòmetres.

Hem pogut seguir d'aprop la marxa de l'exèrcit i hem estat a les mateixes avançades, a mig quilòmetre de Granja de Torrehermosa.

Les posicions d'altura han venut perfectament els facciosos situats a la torre de l'església, des d'on enguany sense parar les seves metralladores. Des d'altres punts de l'oble fan funcionar canons i metralladores amb gran intensitat, però els nostres soldats, malgrat que el terreny és pla i han d'avançar a pit descobert, car no hi ha arbres ni defenses naturals, no es descoratgen.

La part principal de les operacions en les últimes vint-i-quatre hores l'ha portat la 46.ª Brigada Mixta, antiga columna Urribarri, que s'ha cobert de glòria.

En molts llocs hem vist com els oficials ferits no han volgut abandonar els seus llocs, donant als soldats,

ja de per si, amos d'alta moral exemple admirable de valentia i sacrifici.

En la seva avançada aquesta Brigada ha aconseguit arribar al cementiri de Granja de Torrehermosa.

La rendició dels defensors d'aquest poble hom creu que no trigarà a produir-se. Els facciosos es defensen enèrgicament, utilitzant principalment canons i morters. En dues hores de combat han disparat prop de 2.000 canonades, però malgrat tot, les nostres forces han seguit avançant. — Febus.

L'ENTREVISTA MUSSOLINI-HITLER

El «Duce», acompanyat d'un seguici imponent, arribarà a Munic dissabte vinent

Munic, 22. — S'informa per les autoritats que Benet Mussolini arribarà a aquesta capital dissabte vinent i estarà en la seva residència en l'antic palau del príncep Carles. Acompanyaran el «Duce» el ministre de Negocis Estrangers, comte Ciano,

el sotsecretari de Guerra, general Biscione, i el de Previsió, general Alfieri, i el de Marina, almirall Cavignoli, i el d'Aeronàutica, general Valle. Mussolini farà el viatge en automòbil, i passarà pel port lliure del Brennero i, per consegüent, a través del territori austriac. — Cosmos.

negar a l'hidroavió més gran del Món el dret d'aquartellar en les seves costes. Es a dir, que si s'hagués efectuat ja la sortida de l'hidroavió, hauria sorgit un incident diplomàtic entre França i Portugal.

En diu de bona font, que entre París i Lisboa s'estan celebrant negociacions per a l'obtenció del primer de l'oportuna autorització, amb el fi que el «Lieutenant de Vaisseau Paris» pugui fer escala a Lisboa i després a les Azores, durant el seu projectat «raid» Bòrdeus-Lisboa-Azores-Bermudes-Nova-York, que si ajuda el temps, s'intentarà abans d'acabar el mes actual.

El «Lieutenant de Vaisseau Paris» continua en la seva base de Biscarosse prop de Bòrdeus; s'han fet amb ple exit totes les proves, aduix la dels serveis de ràdio. — Cosmos.

S. I. A.

neix per tal d'ajudar totes les víctimes del feixisme; tots els qui sofreixen per la causa de la llibertat popular.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Els nostres canons impedeixen continuar uns treballs de fortificació que l'enemic realitzava al sector d'Osca

Barbastre, 22. — A la part alta de la província d'Osca, tranquil·litat. Tiroteigs sense conseqüència des de les trinxeres i parapets al voltant de la capital d'Osca, particularment a l'hora del relleuament, ocasió que no deixen perdre els nostres soldats per tal de demostrar a l'enemic com són observats tots els seus moviments.

Els facciosos treballen intensament en obres de fortificació, així com en la construcció de camions coberts.

Contra aquests llocs ha disparat l'artilleria belga, la qual ha sembrat l'alarma, ha paralitzat del tot els treballs i ha fet fugir l'enemic vers les posicions de resistència.

Els artillers republicans, amb unes encertades canonades, han interceptat un comboi enemic a la carretera d'Almudévar.

També dispararen les bateries belgas contra les posicions enemigues de Zurra. L'artilleria facciosa contestà, sense causar-nos baixes ni danys materials.—Febus.

Generalitat

ELS QUI TENEN LA DERIA DE LES SUBSISTENCIES

PROBABLEMENT DEMÀ ES REUNIRÀ EL CONSELL EXECUTIU

Aquest migdia el President Companys ha conversat breument amb els periodistes. Els ha dit que fins demà o demà passat no es reunirà el Consell, per trobar-se absent de Barcelona els consellers Comorera i Vidriella. El conseller Comorera és a València. Sembla que demà tornarà a Barcelona.

LA REUNIO ESTATUTARIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

S'han cursat les convocatories per a la reunió de la Diputació Permanent de la Cambra que tindrà lloc demà, dijous, per a tractar de la reunió estatutària del Parlament per al vinent dia primer d'octubre.

INAUGURACIO DE L'HOSPITAL COMARCAL DE LA VALL D'ARAN

El dia 26 del corrent, a les onze del matí, tindrà lloc, a Viella, la inauguració de l'Hospital Comarcal de la Vall d'Aran. Malgrat les dificultats que comporta en les presents circumstàncies l'acabament d'una obra tan important, situada a l'alta muntanya catalana, s'han abocat tots els esforços i s'han obtingut les màximes assistències per tal de poder ésser lliurada al servei públic abans que les neus incomquin, com cada any, la Vall d'Aran amb la resta de Catalunya.

Amb l'acabament i la ràpida inauguració d'aquell Hospital Comarcal, el Departament de Governació i Assistència Social ha volgut assegurar permanentment als veïns de la Vall d'Aran els elements indispensables per a l'assistència mèdico-quirúrgica. En una dependència del mateix Hospital s'ha instal·lat el Centre Sanitari, que tindrà cura de tots els problemes sanitaris que afectin aquelles comarques.

Amb aquesta noble inauguració, i

el començament de la construcció a Escassot d'una xarxa de clavegueres, la Generalitat de Catalunya vol demostrar que el seu interès i el seu amor envers aquelles contrades frontereres són avalats per una política de realitzacions.

UN SECRETARI PARTICULAR QUE S'INCORPORA A L'EXERCIT

El nostre company en la Premsa Guifré Bosc i Pardo, redactor de "La Publicitat" i secretari del conseller de Justícia, ha deixat aquest darrer càrrec a causa d'haver-se incorporat a l'Exèrcit.

SON DESMENTITS ELS RUMORS D'INCAUTACIO D'AVIRAM I CONILLS

En el decurs del mes d'agost passat, la Conselleria d'Agricultura va desmentir reiteradament una versió que es feia circular amb insistència per diversos indrets de la nostra terra i mitjançant la qual es pretenia establir la creença que els camperols i particulars que criaven gallines i conills corrien el risc imminent que fossin desposseïts, per incautació o altres procediments, dels animals de les seues espècies que tinguessin.

Com que les maquinacions dels qui feren circular aquell rumor tornen a ésser en activitat, puix que novament s'ha fet revivre l'alarma de la possible incautació de gallines i conills, aquesta Conselleria declara novament que això és una mentida pròpia dels enemics de la Revolució. Però ara aquesta Conselleria no es limita solament a desmentir l'afirmació versió, sinó que, a més a més, declara i advertix que si aquest rumor no cessa immediatament, prendrà pel seu compte la iniciativa dels esbrinaments i, en la defensa que li pertoca dels interessos de la pagesia, s'esforçarà en acusadora directa, denunciant els promulgadors a les autoritats competents.

NOTICIES I AVISOS

INSTITUT D'ADAPTACIO PROFESSIONAL DE LA DONA

L'Institut d'Adaptació Professional de la Dona fa avinent a totes les dones antifeixistes veïnes de Barcelona, que, com sigui que no ha estat possible inscriure la gran quantitat de mobilitzades que s'han presentat per oferir-se a emprendre els aprenentatges dels treballs en els quals han de substituir els homes compresos en les llistes militars, ha acordat prorrogar fins el dia 30 del corrent l'esmentada inscripció.

Les dones que vulguin sol·licitar l'hor mobilització voluntària, han d'acudir al carrer d'Urgell, 187, cada dia feiner, de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda.

D'INTERES PER ALS DETALLISTES D'ARRÓS

Es fa avinent a tots els detallistes d'arròs i altres que posseïen albarà de primera entrega estès per la Central de Comptes de Control Obrer (Ram d'Alimentació Drogues-Majors), que durant els dies 23, 24 i 25 de l'actual, els qui tinguin els números 2.001 al 2.500, ambdós inclusivament, podran adquirir un sac d'arròs a qualsevol de les cases majoristes distribuïdores, un compraven d'ençà del racionament.

Historial del periodisme barceloní

Ha sortit el tercer número de la publicació "El Periodismo en Barcelona", que confecciona Joaquim Alvarez Calvo. No cal que insistim en la importància que té la tasca d'arreglar les publicacions que han aparegut des d'una segles enrera i aplicar-les en una documental publicació que ens permet tota mena de curiositats i consultes, ens facilita un guany de temps apreciable i ens assabenta d'una sèrie de coses, moltes vegades forçosament desconegudes, que es troben triades i aplicades en aquesta acurada publicació, dels fascicles primer i segon de la qual ha calgut fer-ne una segona edició.

Seixanta-vuit avions japonesos...

(Ve de la primera pàgina)

deis Estats Units, i encara de França i Anglaterra, per tal d'oposar-se a les conquestes japoneses a Xina, però no temia en absolut l'eventual intervenció de les esmentades potències. Amb tot, ha sorgit la sorpresa majúscula en comprovar que sense la intervenció de cap nació estrangera, l'exèrcit nacional xinès ha contingut i rebutjat els invasors en diverses ocasions, causant-los baixes considerables, confessades pel propi Alt Comandament japonès.

La lluita aèria ha donat lloc a una altra gegantesca sorpresa. Se sabia que la majoria dels avions comercials de les línies regulars xineses eren tripulats per pilots estrangers, i ningú no podia sospitar que l'exèrcit xinès posseïa centenars d'experts pilots nacionals especialitzats en el maneig eficient dels més moderns avions de caça i de bombarders. Actualment, el Japó té a Xina el millor de la seva aviació, i la superioritat del seu material i personal és evident, però en els primers dies de la lluita davant Xang-Hai, l'entrada en acció de l'aviació xinesa causà al Govern de Tòkió la més gran sorpresa d'aquesta guerra.

La impressió més generalitzada és que el Japó esperava una acció fulminant del seu exèrcit a Xina, i ni tan sols pensava en la possibilitat d'haver d'emboïllar-se en una llarga i costosíssima guerra. — Cosmos.

Xang-Hai, 22. — Aquest matí, a les deu, han aparegut sobre Nanquín 28 avions japonesos de bombarders, escortats per dues esquadres de caça. Immediatament es donà l'alarma i el públic acudí als refugis, mentre sortia l'aviació xinesa i feien foc les bateries antiàeris. En plena lluita aèria, es presentaren 40 avions japonesos més i aleshores s'incrementà el bombardeig.

Les autoritats militars xineses declaren que durant el bombardeig d'aquest matí han estat aterrats quatre aparells japonesos. — Cosmos.

EL TANNENBERG QUE ELS NIPONS CERCAVEN A XINA ELS HA FRACASSAT PLENAMENT

Xang-Hai, 22. — Es reben informacions de la lluita al Nord, les quals donen compte que els 40.000 soldats xinesos al comandament del general Liang Hsiang, dels quals des de les comunicacions de Tòkió que es trobaven completament envoltats, han pogut fugir de l'encerclament cercat pels nipons després de la batalla de Tsu-Tsuei, i han entrat novament en acció i atacat els invasors pel costat esquerre. Hom considera que això suposa un gran fracàs de les previsions de l'Estat Major japonès, que hom no comprèn com ha permès la infiltració a través de les seves línies d'un exèrcit tan nombrós, el qual s'ha emportat tot el seu material.

Es remarca que aquesta tàctica militar xinesa d'atacar, desaparèixer i tornar a atacar, pot fer la guerra inacabable i desfer la moral de l'enemic. — Cosmos.

ELS FALLA UN COP I EN PREPAREN UN ALTRE

Tòkió, 22. — La Premsa japonesa admet que la batalla anomenada «Tannenbergs» de Xinas ha fracassat per haver escapat al copo els 40.000 soldats xinesos perseguits per les forces japoneses del Nord. S'annuncia, en canvi, a l'opinió pública que sembla imminent una nova «Tannenbergs» que es desenrotllarà en el front de Xang-Hai quan els reforços japonesos que vénen de l'est i avancen cap a Pu Tung, hagin aconseguit voltar les posicions xineses situades al nord-oest de Xang-Hai.

De la lectura dels comentaris dels periòdics es desprèn que el fracàs de l'anunciada «Tannenbergs» del Nord de la Xina ha causat gran desànim en l'opinió pública nipona i algun descoratjament que no arriba a abatre l'anímul de la «Tannenbergs» del Sud de la Xina. — Cosmos.

ELS OBJECTIUS QUE PERSEGUEIX EL JAPÓ

Tòkió, 22. — Un portaveu oficial declara que l'objectiu dels japonesos és el d'aconseguir l'evacuació per les tropes xineses de les 15 províncies del Nord de la Xina i de les regions de la vall del Yang Tse i la destrucció total de les forces xineses per a obtenir el desarmament progressiu de la Xina, necessari per al manteniment, amb caràcter definitiu, de la cooperació sino-japonesa i l'entrada en una nova era en la qual sigui impossible la guerra entre la Xina i el Japó. — Cosmos.

VAIXELL BRITANIC DETINGUT PELS JAPONESOS

Hong, 22. — Davant d'aquestes costes, fora de les àgües jurisdiccionals xineses, un destructor de la marina de guerra japonesa ha aturat un remolcador de la flota de guerra britànica. Vist el seu error, el comandant del vaixell nipó ha donat amplies explicacions als mariners anglesos i els ha autoritzats a prosseguir la navegació. — Cosmos.

ARA HO VOLEN ARRANJAR

Xang-Hai, 22. — Als cercles nord-americans de Xang-Hai es declara que l'ambaixador dels Estats Units a Nanquín no ha rebut encara instruccions concretes del seu Govern sobre l'advertiment rebut de les autoritats japoneses anunciant que Nanquín ha estat declarada zona de guerra, i, per consegüent, no pot respondre el Govern de Tòkió pels danys que en les persones o en llurs interessos sofriran els ciutadans estrangers que segueixin residint a la capital de la Xina nacional. S'afegix que l'ambaixador nord-americà posseïx, tanmateix, plena autorització per a adoptar aquelles mesures que cregui convenientes, encaminades a garantir la vida del personal de l'ambaixada i dels altres residents americans a Nanquín, per la qual cosa se suposa que decidirà d'embarcar-los en un vaixell de guerra tanquís que es troba ancorat davant de la capital de Xina. — Cosmos.

Rectificació d'una notícia oficial

Lleida, 22. — Degut sense dubte a una explicable confusió de noms, en el Comunicat oficial del Ministeri de Defensa, en la seva edició d'aquí es deia que els avions facions havien bombardejat Lleida.

Novaltres, que estiguérem ahir a la nit en aquesta capital, i no sabem res d'aquest bombardeig, hem resultat aquest matí algunes qüestions per a conèixer detalls i no aconseguirem esbrinar res, i les propies autoritats locals han manifestat que seria degut, sense dubte, com ja hem dit abans, al fet que hom havia sofert una explicable confusió de noms. — Felus.

Llegiu CATALUNYA, òrgan regional de la Confederació Nacional del Treball

El feixisme, lluita i front de classe capitalista, exigeix en justa conseqüència la lluita i front de classe treballadora. No hi ha altra alternativa

PRESA DE POSSESSIO

Ha pres possessió de la secretaria de la Sala Especial de Divorcis, Josep Maria Castells Farreras.

INHIBICIO

El Jutjat de Castelló de la Plana s'ha inhibït a favor del de Barcelona de les diligències instruídes amb motiu del robatori del camió C. S. 3217 a Marcel Martín Guerra.

ACCIDENT

L'oficial del Jutjat núm. 16, Oleguer Martrat, ha estat víctima d'un accident d'auto quan s'adreçava a Montjuïc per tal de practicar unes diligències.

Resultà amb ferides al cap, que, sortosament, no són de molta gravetat. Passà a una clínica particular.

Desitgem a Martrat un ràpid restabliment.

PER TALA DE BOSCOS

Han estat denunciats al Jutjat, per tala indeguda d'arbres a Gurb, cinc individus. La vàlua de la fusta ta-

llada hom la calcula de 30.000 a 40.000 pesetes.

DUES ABSOLUCIONS I UNA SUSPENSIO

Al Tribunal Popular número 1 es veté la causa contra Josep Garcia Oriand, acusat d'haver causat lesions, amb l'auto que conduïa, a un transeünt, a la plaça Universitat.

Al Tribunal Popular número 2 comparegué Otto Hartmann, acusat de posseir una pistola, que no podia tenir per manca de llicència.

Fou absolt pel Tribunal, d'acord amb el veredict de l'inculpabilitat del Jurat.

En aquest mateix Tribunal començà la vista de la causa contra Sebastià Giménez, que en la pensió on estava s'apoderà de diverses joies i diners dels seus companys d'estatge.

PENDENT DE SENTENCIA

Al Tribunal d'Urgència número 2 se celebrà la causa contra Bernat Víctor Quintana, acusat de desafecció al règim per haver fet públic en diverses ocasions les seves simpaties vers Calvo Sotelo i ésser un confident dels caps de la Transmediterrània, on treballava, contra el desig dels seus companys de treball.

El testimoni de càrrec no s'han presentat, i només dos han donat bones referències del processat.

El fiscal sol·licità del Tribunal que fos condemnat el processat a la pena de quatre mesos i un dia, i la defensa sol·licità l'absolució.

La sentència no es farà pública fins transcórrudes 24 hores de la celebració del judici.

Assenyalaments per a demà

AUDIENCIA TERRITORIAL

No té assenyalaments.

TRIBUNALS POPULARS

Número 1. — Dos judicis per homicidi per imprudència contra Francesc Suredà i Jaume Josep Roig.

Número 2. — Dos judicis per

ELS PLANS DE BADOGLIO

Molts milers de «camises negres» han sortit d'Itàlia per tal d'incorporar-se a l'exèrcit que lluita a Espanya

Diu "Il Nuovo Avanti" publicació italiana antifeixista:

"Durant els dies 4, 5 i 6 del mes en curs, molts milers de «camises negres» han estat mobilitzats, com ho ha estat a Milà la "Legion Carroccio". Es mobilitzats han estat concentrats en diverses casernes i equipats de premsa i corrents, han partit seguidament amb destinació momentàniament desconeguda. Tan sols de Milà han sortit més de 10.000 «camises negres»; han anat a embarcar a Civitavecchia, i tot fa creure que amb rumb a Espanya.

Durant la primera quinzena de setembre, podem dir que han estat embarcats 50.000 homes amb destinació a Espanya. Hom parla que en els mes-

sejons contra Joan Matamoros Martí, i un altre per tinença d'arma contra Joan Hostalric.

TRIBUNALS D'URGENCIA

Número 1. — No té assenyalaments. Número 2. — Un judici per desafecció al règim contra Josep Maria Gutiérrez González.

DIVORCIS

A les 11:00. — Maria Bigas contra Rosend Cases.

A les 11:05. — Maria Fornells contra Benvingut Robiralta.

A les 11:10. — Joaquim Griyà contra

dis oficials corre l'espècie que, després de l'entrevista Mussolini-Hitler, 300.000 homes més seguiran el mateix camí."

Una sola idea, una línia a seguir o... l'exili i la mort

Illa de Tremite, 22. — A finals d'agost, les autoritats feixistes envairan un dels seus esbrinats en visita d'inspecció als desterrats polítics a l'esmentada illa. Reunits en una gran plaça, els comunis que s'adhesin a la romania.

Els desterrats es giraren d'esquena al delegat, i no el volgueren complaure.

Amb motiu d'això, el delegat no volgué atendre les peticions dels perseguits polítics, entre les quals figuraven la comunicació postal amb els seus familiars, i els insulta groguera-ment. Aleshores es van produir violentes protestes, que la policia tallà d'una manera brutal.

Convé que tots exigim que en cap carnet no hi manquin els segells confederals.

AL CAFE

Potser no ens entendrem

- He voltat tot el matí - exclamava el veí agressiu quan nosaltres hem arribat. - Això és una ciutat de boigs.
- Doncs, a mi no em passa mai - ha afirmat el seu company.
- Ferquè no has d'anar enllac. I sino... digues: on és el carrer de Rius i Andreu? I el carrer de Casas Sala? I el de Manuel G. Alba?
- Rius i Andreu?
- Ho veus? Una ciutat de boigs!
- Jo no!
- Tots en serem. El carrer de Rius i Andreu és el que abans era de Pérez Farrás.
- Ah, i on és?
- Ho veus? Es a Gràcia. És el carrer de Sant Lluís. I el carrer de Casas Sala és el que era del Duc de la Victòria, entre Portaferrissa i Canuda. I el de Manuel G. Alba és el que era de Ros de Olano a Gràcia.
- No m'hi havia fixat mai. Però trobo que fa de bon recordar tot això.
- Fa de bon recordar quan es tracta de tres o quatre carrers, com ara. Però si et veies obligat a córrer per Barcelona com jo i haves de retenir el nom de dotzenes i dotzenes de carrers nous, aca baries la paciència.
- Tot és qüestió de disposar d'una guia.
- No hi entens. Els noms dels carrers continuen canviant, i la guia no. És un assumpte que no té remei. O bé ens posem d'acord a no canviar noms, o bé pararem tots al manicomí.
- Em sembla que els diaris porten l'anunci dels canvis de carrers.
- No, home!... No ho sap ningú. De vegades ni el que hi viu. I l'advertitxo que això no és cosa d'ara. Sempre ha estat igual.
- No m'hi fixo pas gens.
- Oh, bé, tu sempre fas el mateix; quan no vols discutir dius que no t'hi has fixat, o bé que no hi entens.
- No, no. Vull dir que jo no els canvio mai els noms. La Diagonal ha estat sempre la Diagonal. Que va arribar un moment que la varen retolar amb no sé què d'Alfonso XIII? Per mi... Diagonal. Que després en varen dir del 14 d'Abril? Jo... Diagonal. I sempre continuant dient el mateix nom. Només et diré que encara ho faig amb el carrer Nou!... I amb el carrer Gran!
- I no ets sol. Però aleshores us passa que quan us demanen un nom d'aquests nous no sabeu on és. I si sou vosaltres els que hi haveu d'anar heu de fer cinc mil preguntes per a orientar-vos.
- Mira; això dels noms de carrer serveix per a donar satisfacció a moltes petites vanitats. Joestic convençut que Durruhi tindria la mateixa importància tenint el seu nom a un carrer que no tenint-Phi. I que Pi i Margall seria Pi i Margall encara que no tingues carrer o passeig ni monument. L'home és fill de les seves obres. Però tots tenim les nostres petites flaqueces.
- Bé, Acceptem-ho. Però fem per manera de combatre-les. Si sempre hi donem satisfacció no acabarem mai.
- ¿Que et penses que el posar noms als carrers no satisfà els amics i parents i els companys del barri? ¿Que et penses que els admiradors d'un personatge no necessiten l'intima satisfacció de veure aquell nom esculpít en una placa o dibuixat en un paper? ¿Que et penses que la vida no és més que pa... quan n'hi ha? No, amic, no; aquestes petites coses tenen la seva importància.
- D'això m'estic queixant.
- No, tu et queixes - i amb molta raó - del perjudici i de l'enrenou que porten aquests canvis. Però també tens els teus egoïsmes i les teves petites vanitats.
- Així resultarà que encara tindrà culpa.
- No, la culpa és del sistema, del costum, del vici, o del que vulguis. Si no es canviaven els noms dels carrers ens entendríem millor. Però és necessari que tots plegats ens fem càrrec del que són aquestes coses i que, sense fer trencadissa, procurem anar-les esmenant.
- I com?
- Per la meua banda ja t'he dit el sistema. Mantenint, allà on hi hagi un nom clàssic, la denominació de sempre. I a el cas del carrer Nou, del carrer Gran, de la Diagonal, de les Fambles.
- Però, hi ha casos. Si et trobes amb el carrer de Primo de Rivera... què?
- Res. Com que ja no vaig acceptar la imposició d'aquest nom i conservo el clàssic.
- Ja, i si no'ens de sent?
- Si en parlem, si en parlem... Potser val més que no en parlem, ara.

MARI

Notícies Locals

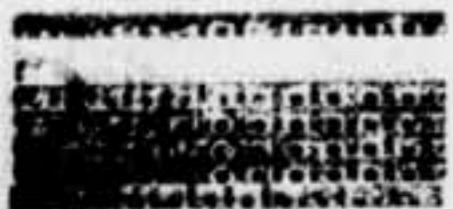
ROBATORI

A la casa Grau i Soler, del carrer de Montserrat, 18, s'han registrat diversos robatoris a la caixa i a les amèriques dels dependents. Ahir marquen 900 pesetes de la caixa i hom donà compte dels susdits robatoris al Jutjat de guàrdia.

TROBALLA D'ARMES

Aquest matí la policia ha efectuat un escorcoll a un pati de Badalona, i hi trobà 50 fusells, una caixa de municions i moltes bombes de mà.

A Terrassa, la policia practicà un escorcoll en un local i hi trobà un gran nombre d'armes llargues, municions, bombes de mà i diverses quantitats d'altre material bèl·lic.

Agrupament d'Aigües mineral-medicals de Caldes de Malavella

VICHY CATALA
AIGUA IMPERIAL
VICHY PRATS
AIGUES NARCIS

Posem al coneixement de la nostra clientela que aquest Agrupament no ha variat el preu de les aigües des del 19 de juliol del 1936, totament han sofert un petit augment relacionat amb els accessoris.

Els feixistes proven inútilment d'avançar cap a Astúries pels sectors de Lleó

Gijón, 22. «Servei especial de Febus». - Tota l'activitat del dia ha estat concentrada en els fronts de Lleó.
Ajutat per la seva artilleria, l'enemic ha fet un atac que ha començat a les dues i ha finalitzat a les sis de la tarda, sobre les nostres posicions de Peña Laza, Villamán i Ontañán. Tots aquests atacs enemícs han estat continguts i els facciosos han sofert gran quantitat de baixes.
Al sector de Carmena, l'aviació rebel, integrada per nou aparells, ha bombardejat les nostres posicions de Mera i Gallo.
Després d'aquesta preparatiu, la in-

fanteria rebel ha estat tota la tarda tractant d'avançar.
A Pajares també hi ha hagut molts preses enemícs, però els facciosos foren rebutjats amb gran quantitat de baixes. Les nostres tropes capturaren un soldat enemic.
Al sector de Tarna, s'ha notat també algunes concentracions enemíques i l'aviació republicana vola per a conèixer la seva importància.
A la part oriental no hi ha hagut cap activitat per part dels rebels. Les nostres bateries dedicaren tot el dia a canonejar les posicions dels facciosos.
A Oviedo, els consabuts duels d'ar-

tilleria. A la part de la preta se sentí una gran explosió, produïda, sembla, per haver rebotat un canó enemic.
L'aviació rebel, a més de la seva actuació pels fronts, bombardeja el poble d'Ona, on llança gran quantitat de bombes. Al matí, un aparell facciós es presentà damunt Gijón. Li sorprenen al pas els nostres caçes, els quals, sense accorralen i després el feyen fugir. Fou metrallat fortament, i encara que no se'l féu caure, foren molts els impactes que ferer blanc. A la tarda, es presentaren altres dos aparells enemícs, els quals també foren perseguits i foragitats pels nostres caçes. - Febus.

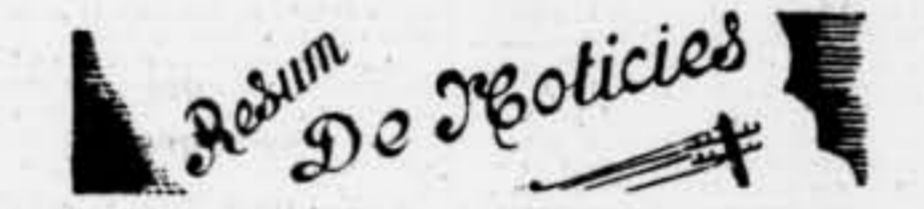
ITALIA VOL TROBAR-SE ENTRE LES POTENCIES QUE HAN DE VIGILAR LES AIGUES DE LA MEDITERRANIA

Els tècnics italians es reuniran a París amb els de França i Anglaterra

Londres, 22.-Comuniquen de Roma a l'Agència Reuter que després de l'entrevista celebrada per Ciano amb els encarregats d'Afers de França i Anglaterra, Itàlia ha decidit prendre part en una reunió de tècnics que es celebrarà immediatament a París per

a estudiar les condicions en que Itàlia podrà prendre part en el pla de Nyon per a la vigilància a la Mediterrània.
Per tant, els tècnics navals de França, Itàlia i Anglaterra es reuniran a la capital de França d'un moment a

l'altre i establiran les normes per les quals s'ha de regir la vigilància.
En la seva resposta afirmativa als encarregats d'Afers de França i Anglaterra, Itàlia declara que prèviament ha celebrat l'oportuna consulta amb Berlín. - Cosmos.

Venècia, 22. - Després d'una estada a Venècia d'algunes hores, el generalíssim francès Gamelin i la seva esposa, han sortit cap a Liubianski i Belgrad. Han visitat Venècia, acompanyats del podestat de la ciutat. Com es sabut, el general Gamelin marxa a presenciar les grans maniobres de l'exercit iugoslau.

Nova York, 22. - Aquest matí, a tres quarts de cinc, s'ha enlairat, davant de Nova York, del vaixell-cata-puna alemany "swaveband", l'hidro-avió gegant "Norwich", el qual es proposa viar sense escaia fins a Horta (Azores) i d'allí a Lisboa, en vol d'assaig per a la futura línia regular aèria alemanya sobre l'Atlàntic septentrional.

Londres, 22. - L'ex-ministre britànic de l'Altre, lord Londonderry, ha sortit en avió cap a Alemanya. Es diu que el viatge és de caràcter estricte privat i no té la menor relació política.

Madrid, 22. - Alguns diaris madrilenys insisteixen sobre el greu problema del paper, i "La Libertad" diu que si no és resolt aviat el conflicte, es veurà obligat a suspendre la seva publicació.

Madrid, 22. - A l'Ateneu de Madrid tindrà lloc un acte d'homenatge a Masaryk, en el qual serà estudiada la vida de l'eminent polític txecoslovac recentment traspasat.
El delegat de Treball, Eugeni Rusno, pronunciarà el dijous una interessant conferència al gran saló de l'Ateneu.

València, 22. - El ministre de Justícia ha estat visitat, aquest matí, pel Comitè Nacional dels Partits Socialista i Unió Republicana, i pel president de l'Audiència de Barcelona.

València, 22. - Ha estat detingut, quan intentava marxar a l'estranger amb nom fals, l'ex-governador civil de València, Josep Terreros.

París, 22. - Durant les recents maniobres militars de Normandia es consumiren, per a les necessitats del material mòbil, 2.000.000 de litres de gasolina, la qual cosa dona una idea de l'enorme quantitat que cal d'aquest combustible per a l'entrada en acció de les unitats motoritzades.

Venècia, 22. - Amb objecte de passar-hi una temporada de repòs, és arribat a Venècia el ministre d'Afers Estrangers de Polònia, coronel Beck.

València, 22. - Aquest matí ha visitat el ministre de la Governació el ministre de Treball, el sots-secretari de Finances, el conseller de la Generalitat Comorera, el president de l'Audiència de Barcelona i l'ex-sots-secretari de Governació, Vldarte.

València, 22. - Ha arribat a València el famós advocat nord-americà David Lewinson, defensor de Dimitrov, Harri Berger, Prestes i altres víctimes del feixisme internacional. Visità el Col·legi d'Advocats, on fou obsequiat amb un vi d'honor.

Madrid, 22. - A mitja rebé el periodista el general Minja, i es

limita a dir-los que no hi havia res de nou.

Castelló, 22. - La Col·lectivitat del Mòbil d'aquesta capital ha fet llurament al governador de 1.635 pesetes per a despeses de guerra, i de 14 armaris-biblioteques per als hospitals i casernes.

Ha estat clausurada a Madrid l'exposició d'Art mexicà, que amb tant d'èxit se celebrava

Madrid, 22. - S'ha celebrat l'acte de clausura de l'Exposició d'Art Mexicà.

En primer lloc, la banda de música de la 75. brigada interpretà un concert i fou molt aplaudida.

Per la Junta Municipal d'Aqueducte Republicana, saludà els delegats mexicans, Règul Martínez.

Sans parlar de la nova cultura mexicana i del corrent espiritual que existeix entre Mèxic i Espanya.

Garcia Pradas, en representació dels organismes confederals, expressà la seva adhesió a l'acte.

Osorio Tafall parlà de la necessitat de que s'extinguís tots els antifeixistes.

Alicant, en nom del Partit Comunista, feu idèntiques manifestacions i afegí: El meu partit desitja en aquestes hores greus i crítiques la unitat rígida de tots els organismes antifeixistes.

Seguidament, Mancisidor, pronuncià un discurs de gran interès. Parlà de Madrid com de la capital d'un nou món més just i més humà i com representació d'una causa que no serà mai vençuda.

Finalment, Carreño España, en nom del Govern, intervingué per a declarar clausurada l'Exposició.

El públic, dempeus, escoltà els himnes nacionals de Mèxic i d'Espanya, al final dels quals esclatà una ovació delirant. - Febus.

El ferrocarril de Madrid a Aragó, com també els altres de via estreta, passen a dependre del Comitè Nacional de Ferrocarrils

Madrid, 22. - El Comitè Regional de relacions del Centre, de la Federació Nacional de la Indústria Ferroviària, C. N. T., ha publicat una nota, adreçada a tots els ferroviaris comunicant que el director general de Ferrocarrils ha manifestat a l'esmentat Comitè Regional que el ferrocarril de Madrid a Aragó, així com altres ferrocarrils de via estreta, passaran a dependre aviat del Comitè Nacional de Ferrocarrils.

L'enemic sembla que es ressent de les operacions de càstig menades darrerament contra d'ell a Fuentes de Ebro

Roden, 22. - Al sector de Fuentes de Ebro fou avortat un cop de mà de l'enemic, al qual s'infirgí un dur càstig i foren canviats els efectes que es proposaven els facciosos.

A Mediana, tiroeteigs, sense que en cap moment arribessin a adquirir suficient intensitat per obligar a reforçar la guàrdia als parapets.

Sembla que els rebels es ressenten dels efectes causats per la nostra activitat bèl·lica dels darrers dies.

S'ha registrat calma a Sierra Gorda, Puebla de Albornó i sectors propers a Fuendetodos, encara que en alguns punts l'artilleria i les metralladores hagin actuat sovint. - Febus.

Ordre d'Instrucció Pública i Sanitat contra els emboscats

València, 22. - La "Gaceta" pública, entre altres, les següents disposicions:

Hisenda i Economia. - Ordre que aprova les liquidacions de les Rendes de Tabac i Timbres, corresponents a l'exercici del 1934, que donen un benefici líquid per al Tresor de pesetes 314.416.783'20 per tabacs, i 248.212.997'14 pesetes per Timbre.

Disposant que es posin a la immediata disposició de la Direcció General d'Indústries, totes les existències actuals de paper de seda i manila, per tal d'atendre les necessitats de la propera campanya tarongera.

Instrucció Pública i Sanitat. - Fixant un termini de vuit dies per tal que tots els directors dels centres que depenen d'aquest Departament donin de baixa en nòmina els funcionaris de tota mena compresos en les llistes mobilitzades per a la defensa de la República, que no acreditin haver estat declarats inútils totals. - Febus.

Onze avions soviètics volen per damunt territori de Finlàndia

Helsingfors, 22. - L'Agència Telegràfica Finlandesa comunica que 11 avions soviètics han passat la frontera i s'han endinsat 25 quilòmetres en territori finlandès. Un dels aparells va aqulitzar en un llac i s'enlairà després. Els 11 aparells russos passaren novament la frontera i s'internaren a la U. R. S. S.-Cosmos.

No es sap ben bé per què el detenen

Rennes (Bretanya), 22. - La policia ha detingut l'espanyol Francisco Garcia, per considerar-lo complitat en els fets de Brest. Segons una altra versió, el detingut ho ha estat en la seva qualitat d'anarquista, per creure'l complitat en l'"affaire" del terrorisme. - Cosmos.

S. I. A.
Logo and text for S. I. A. company.

Anglaterra disposarà de 1.800 avions de primera línia

La Gran Bretanya posa el rearmament davant de tot

La flota britànica — escriu des de Londres el corresponent del «Petit Parisien», Jean Massip — es troba en ple rearmament. És un fet l'amplicitat del qual ja hem assenyalat.

Però la marina no és suficient per a valer la seguretat de la Gran Bretanya i de les comunicacions del seu Imperi. Per aquesta raó s'ha dedicat tanta atenció a la marina com a l'aviació i a l'exèrcit.

Abans de l'any 1934 els crèdits destinats a l'exèrcit no arribaven als 40.000.000 de lliures esterlines anuals. En 1935 pujà la suma a 44.000.000, i en 1936 s'hi destinaren ja 53.000.000. Per al 1937 s'hi atorga una quantitat considerable de diners: els crèdits arribaran a 82.174.000 lliures — uns 11.000.000.000 de francs — o sia el doble que en 1934.

Els fets plantejen un nou cas. Per primera vegada en els pressupostos de guerra, el de l'exèrcit de l'aire, excedeix el de terra.

Sens dubte, d'ara endavant seguirà de la mateixa manera.

L'aviació comença a tenir una certa importància. Segueix a la flota marítima. És probable que l'ame-

naca dels avions del general Goering hagi precipitat aquesta mesura.

A més a més, la Gran Bretanya, Potència no sols insular, sinó colonial, ha de procurar a la seva flota aèria una missió extensa. Es tracta de protegir la Metròpoli de les incursions aèries de l'enemic i, alhora, defensar l'Imperi colonial, al mateix temps que procurar a l'exèrcit i a la marina els indispensables mitjans aèria per a desenvolupar les operacions.

A la primavera de 1935 els efectius de l'aviació britànica estaven compostos per a la Metròpoli en 53 esquadres amb un total de 580 avions de primera línia. El programa previst en aquella època feia concebre que als finals de 1936 serien 115 esquadres amb 1.350 aparells de primera línia. Un mes més tard la xifra augmenta fins a 123 esquadres amb 1.300 avions i l'any passat s'assenyala el nombre de 120 esquadres amb 1.750 aparells. I es feia tot el necessari perquè aquest programa estigués acabat l'any 1938.

S'ha fet un esforç igual per a reforçar l'aviació d'ultramar, que en 1935 comptava solament amb 25 esquadres amb 270 avions i que el pròxim any comprendrà 37 esquadres amb 450 aparells.

Aconseguir reclutes d'aviació ha resultat fins ara d'una gran facilitat. Obeeix això, sens dubte, a l'atracció que causa tota cosa nova.

S'ha de distingir la «Royal Air Force» de la «Fleet Air Arm». Aquesta última comprèn els aparells embarcats en els portaavions i els hidroavions afectes als creuers. La «Fleet Air Arm» en l'actualitat compta amb 200 aparells; però quan estaran fets els cinc portaavions que s'estan construint, aquesta suma serà augmentada amb 150 avions més, de manera que dintre de dos anys, comptant les noves construccions i les lleves, la seva força es compondrà de més de 300 unitats de caire modern.

Anglaterra està decidida a procurar-se una aviació poderosa que, junt amb la flota, farà guàrdia a la Metròpoli i a les colònies, el mateix a Singapur que a Xipre, Alexandria, Malta i Gibraltar.

Per assolir aquesta objectiu disposa de factors especials: una joventut a la qual no manca perniciosa ni sang freda; recursos econòmics que cap altra nació no pot igualar i una preparació mecànica industrial d'una capacitat de producció molt considerable.

En el que es refereix a l'exèrcit, el problema es planteja de distinta manera. En primer lloc és una qüestió d'efectius. Per raons que són prou conegudes i que descendeixen d'èpoques de la Història molt remotes, l'exèrcit no atrau la joventut anglesa.

Formant amb voluntaria el seu re-

clutament, ha estat sempre i segueix essent-ho una cosa difícil. Es compon de tres elements: un exèrcit actiu, anomenat regular, l'efectiu del qual és de 158.000 homes, encara que en realitat no compta més que amb 147.000. Els soldats que en formen part s'allisten per 12 anys, al bé al cap de set s'acaba el seu servei actiu. Passen, llavors, a la reserva, i poden ésser cridats en tota els moments.

El segon element el forma aquest exèrcit de reserva que ha comprès 11.000 homes.

Existeix per últim un exèrcit territorial, la creació del qual data dels anys anteriors a la guerra del 1914 i que és un veritable exèrcit de milícies. El seu efectiu ascendia a primera d'agost a 155.000 homes, avui repartits en 14 divisions, que es destinen a la defensa del territori i que poden, als mesos després de declarada la guerra, ésser enviats a primera línia.

La veritable gravetat resideix en les dificultats que s'interposen per aconseguir per mitjà dels al·listaments voluntaris la xifra estatutària de l'exèrcit regular.

Quan es feu càrrec de la direcció del Ministeri de la Guerra, en juny del 1935, Mr. Duff Cooper, qui uneix la seva gran cultura a un pronunciat sentit d'acció, emprà tota la seva energia a resoldre aquest problema.

Millorà les condicions de vida dels soldats i s'esforçà a posar remei a la penúria dels oficials.

Els resultats no corresponderen a l'esforç, estorç que topà amb els apassionats atacs d'alguns doctrinaris del pacifisme.

Mr. Duff Cooper tenia en estudi altres reformes, quan el mes de juliol propassat fou demanat perquè es col·loqués davant l'Almirallat. El seu successor, Mr. Hore Belisha també posseïe un gran sentit de l'acció, del qual ha donat proves com a ministre de Transports.

Poc temps després de la seva arribada al «War Office» decidí, a títol experimental, d'autoritzar als reservistes continuar llurs serveis actius i permetre que poguessin renovar llurs compromisos passats els dotze anys, arribant fins als vint-i-un de servei amb dret a retiro. D'aquesta manera l'Exèrcit era com una carrera, el mateix que la Marina.

Aquests darrers dies hom calculava que els reservistes reintegrats eren uns 3.000.

Mr. Hore Belisha jutja insuficient aquest resultat i acaba d'adoptar altres mesures.

Fins ara els al·listaments es feien entre els 18 i els 25 anys. D'ara endavant el límit de l'edat per a l'ingrés

serà de 28 anys. Igualment hom tracta de fer-ho a l'exèrcit territorial.

Aquestes iniciatives demostren la ferma decisió d'elevat els efectius, massa febles.

Però suposant que s'arribi a la xifra estatutària, ¿qui s'atreveix d'advertir que això serà prou perquè Anglaterra exerceixi el paper que un dia li puguin assignar els esdeveniments de la política europea?

Els dirigents de l'exèrcit anglès treballen activament per tal de compensar la manca d'efectius, amb una motorització intensiva i amb la creació d'un nombre, cada vegada més gran, d'unitats mecanitzades.

L'actus pla va encaminat a obtenir ràpidament cinc divisions motoritzades que es trobin en disposició de participar en operacions.

Dels crèdits concedits aquest any al Ministeri de la Guerra, se n'han destinat una bona part a preparar una

mobilització a base d'efectius més nombrosos.

A aquest fi són destinades, principalment, les fàbriques de material de guerra i les instal·lacions, avui en construcció, en vies d'arranjament.

L'Exèrcit és el punt feble de les armes britàniques. Referent als efectius, cal prevenir una lleugera millora.

Hom creu poder disposar, en cas de necessitat, de l'exèrcit territorial, sense que per això perdi el seu caràcter de milícia. L'Estat Major sembla partidari d'això, i és possible que Mr. Hore Belisha sotmetrà al Gabinet un pla en aquest sentit.

Amb tot, no es pot creure en una pròxima realització.

Tot el que es pot dir, en acabar aquest ràpid examen del programa del rearmament anglès, en vies d'execució, és que la Gran Bretanya és potentíssima al mar i que aviat ho serà als aires.

NOTA INTERNACIONAL

GINEBRA LONDRES BERLIN

La XVIII Assemblea de la Societat de Nacions podria dir que queda formalment closa després del magistral discurs del delegat soviètic, Litvinov. Com el camarada Negri, ha parlat sense replicar possible els estralls comença a ser proposat rebots que el futurisme internacional porta en cartella, i la política de júbilo que hi han oposat els qui podien i haurien de parlar-les pes. L'opinió mundial pot estar degudament assebitada de la resultat exacta de la nostra guerra i de les accions vandàliques que diàriament es cometen a la mar Mediterrània, Níngi, a hores d'ara, no ignora aquestes veritats que són el més gran testimoni a favor de les llibertats dels pobles.

Tant és així, que Itàlia no perd temps. Ahir arribà a Londres el duc d'Aosta, nebot del rei Victor Manuel. Hom afirma que el viatge de l'aristòcrata italià està relacionat amb determinades gestions per a substituir la lliantor existent entre Roma i Londres, amb miras a la resurrecció de la política de no intervenció. Ja sabem la sonada que li farà el «Foreign Office»; però, mentrestant, a Londres es confirma la notícia donada per l'Agència Reuter, sobre importants adquisicions d'un nou model de fusell alemany per part del Govern de Lisboa. Efectivament, Portugal ha rebut ja un nou model de fusell alemany en quantitat per un valor de 700.000 lliures esterlines. Hom sap que el Govern lusità ha despesat un total de 1.200.000 lliures en l'adquisició dels esmentats fusells i municions i 2.000.000 per a altres materials de guerra. Hi ha el dubte, però, de si efectivament aquest armament és per a l'exèrcit portuguès o bé ha entrat a la nauvi veina per un indret i n'ha estat per un altre, encaminant-se cap a l'Espanya rebel.

D'altra banda, demà Mussolini surt cap a Alemanya. Els dos dictadors màxims del règim totalitari volen celebrar la xeta conferència a Berlín, però sense discursos. Satisfets del seu col·legi japonès, i polser i tot un xic gelosos, assajaran temerariament d'arribar a les últimes conseqüències: passar per damunt dels acords de Nyon, Ginebra i Londres. Les circumstàncies internacionals estant sobre el pendís llisquet de la guerra, el més propici per a llurs ambicions imperialistes, i a redós dels dubtes i febleses de França i Anglaterra, aniran on sigui per tot. No poden fer marxa enrera.

Cal que la classe treballadora mundial vigui precinguda!

Nicolau Franco, hoste d'honor dels «nazis»

Un germà del «generalissim» Franco ha estat a Nuremberg, junt amb altres elements partidaris de l'Espanya facciosa, en qualitat d'invitats al Congrés de Nuremberg.

Nicolau Franco ha estat considerat hoste d'honor del «Führer». El Congrés de Nuremberg li ha pujat al cap, i ha expressat la seva confiança que aviat puguin veure's a Espanya Congressos com el que acaba de celebrar-se a Alemanya.

Franco ha conferenciat amb diversos caps del nazisme, i s'ha interessat molt pels procediments de «compensació» que usen els seus amics. Fins i tot Franco, emportat dels seus desigs de grandesa — en general cosa s'havia d'assemblar al general Polimint —, ha fet declaracions i ha concedit entrevistes, en el transcur dels quals ha arribat a parlar de la missió europea d'Espanya i de l'augment del bolxevisme, que és un dels penombres de tots els dictadors i de llurs esbirros. Franco ha dit que aquesta visita li havia servit per a preparar l'ànima del Poble espanyol

i fer un estudi de la restauració alemanya, i que faria els possibles per a portar a Espanya les mesures adoptades pel nazisme.

Pel que es veu, a Salamanca encara no han trobat plens mitjans de cruciat i de martiri, puix que els ha calgut anar a Alemanya per aprendre els mètodes que utilitzen els «nazis» per a imposar-se.

Un agent de Franco que no pot parlar a Noruega

L'escriptor noruec Per Immerslund, de tendència feixista, que va estar un mes al territori facciosa, en tornar al seu país ha pretès donar una conferència a la Universitat d'Oslo sobre les seves «experiències». La direcció de la Universitat, malgrat la llibertat d'idees que es professa al país, li negà l'autorització, per estimar que la Universitat no pot ésser emprada per aquesta afers.

Itàlia mobilitza 400.000 homes

El diari suls «Freiheit» publica la següent nota: «Hom sap, de font absolutament segura, que Mussolini ha mobilitzat 400.000 soldats i oficials i concentrat grans contingents de tropes a tot Itàlia. Als pobles fronterers, com Chiasso, alguns funcionaris compresos en aquesta crida, han hagut de presentar-se immediatament. Per altra part, i per tal de comprovar les notícies rebudes, es parla de l'augment de desercions d'individus que es troben a França».

com Chiasso, alguns funcionaris compresos en aquesta crida, han hagut de presentar-se immediatament. Per altra part, i per tal de comprovar les notícies rebudes, es parla de l'augment de desercions d'individus que es troben a França».

La tragèdia de Barcelona i el destí intel·lectual de Catalunya nostra

Els pobles (en l'espècie, les Ciutats) valen per la intel·ligència llur. No es simula pas, la intel·ligència, no es substitueix pas posant un puntet entre una i i una altra l. No es simula pas la intel·ligència amb entreteniments d'accentis. — Una «correcció» massa ortogràfica es la fi, i no pas el principi, de la cultura forta dels pobles. Original i autèntica. Patim una tragèdia gramatical, entre nosaltres.

Morim (o agonitzem) per un excés d'artífici, un excés de preciosisme?

Es, el nostre morbus, una ESPONTANEITAT CARENCIAL? ¿Una adoració del mediocre?

¿Hauríem de constituir ja una Lliga, nosaltres, per a la Defensa de la Llengua nostra? La qual no té cap enemic més fort que vosaltres mateixos.

La qual llengua de Catalunya, polida i microburgesament «arreglada», ha deixat de produir obres originals, universals o bé obres interessants, tan sols. — L'Euphuisme és considerat com a morbus de la llengua anglesa. «Oh, badeu, no pas «asi» també els italians diuen Inghilterra! I el preciosisme... Quina necessitat tenim, de preciositats, nosaltres, fort poble mariner?

Molíers, aci entre nosaltres, té una crua actualitat. El duc de Saint-Simon, idem. — Ens estem morint, culturalment, d'un «menjar de paraules», diu un clown del teatre de Shakespeare. Ho sentim així, o no, vosaltres!

Quan el Primer Congrés de la Llengua catalana, nosaltres (amb en Maragall) ens vàrem aixecar contra els Preciosistes. Els que ara esteu veient que donen ortopèdicament la pauta. — una pauta ofegadora de tot pensament, que és espontaneïtat.

Ll sense pensament propi, cap obra (universal) literària. Cap. Aqueixa, la tragèdia nostra. Un dels actes de la tragèdia de Barcelona. Vila, avui, de gustos «estratagats». — Així de la intel·ligència no es pas qüestió d'accentis, insisteixo, ni es pas qüestió de punts intermedisaris com a «pensades», ni de dièresis, ni res de tot això.

La intel·ligència no es pot pas dissimular, com no es pot simular. Hom la posseïx, i així és tot. Simular-la, vet aci la tragèdia.

Morim d'un morbus força antic. — la vanitat. La poesia, la narració en general i el discurs, moren a mans dels correctors de preciosistes pàgines. — Hi ha un hiatus entre Poble i Literatura. Evidentment, hiatus, entre Vida i Gramàtica.

Així, cap novel·lador entre nosaltres. Cap universal historiador, cap poeta.

Els estèrils gramàtics acabaren sempre amb les literatures originals. Està vist, i no constitueixen pas excepció a la regla.

— I veieu (va afegir), veieu, en canvi, el destí de la petita terra de Dinamarca. Ella és gran pel seu MOMMSEN, gran pel seu OERSTEDT (més gran encara). Magnetisme. Història Romana; els danesos són universals. Ben produït aci, nosaltres, un contista (encara que sigui per als petits) com l'Andersen?

La tragèdia de Barcelona està aquí; ella no es pas cap i casual d'una Noruega productora del Dr. Heryck Ibsen. Del vicet de geni d'excepció, NIELS ABEL, més que l'Ibsen gran encara. El més gran Algebrista de tots els temps, aquest Abel.

I vingà passar anys, nosaltres, i vingà esperar. — i esperar que l'espera. Espanya donava total importància a un «torrador», màxims honors al «ingenio» de esta cortès. Aci, els màxims honors pels cavalladors de LA Mediterrània. — com si els lluitis feminitessin això. Es un exemple. I com si ens haguessim de passar la vida imitant el parlar (escriu) del poble francès! O ¿per què no escriviu pas en francès directe, aleshores? — Massa atenció als diptongues, i massa poca atenció a la lògica.

Feu com vulgué; els pobles valen per la cultura llur. INTELLIGENCIA. I la vostra tragèdia està en el vostre mal gust pervertidor en Penamoramament vostre per la mediocritat tipus «colgatera» d'un Pitarra. Pitjar: els Puigcaldafachistes de la Hammera gramàtica de pensades.

Empré tota la coba d'estrangers mimats no valdria pas un dur, un sever, un eficaç Examen de consciència. — I la Conversió.

Va fer un gest, com per a adreçar-se Urbí et Orbí, i — baixant la veu:

Mestres de vanitat, no produïeu sino una generació d'hipocrites. Uns viatjants de l'AVARA Poveria. Sols això.

I aleshores em va aromarar. Va dictar altres sentències, encara

P. BARRABAMBA

Misèria a la Itàlia feixista

Mussolini necessita la guerra per a mantenir el terror Però a tot arreu es palpa l'odi contra el dictador i la seva gent

Un obrer genovès de la fàbrica Plogio —diu Denise Duric a "La Lluita"— em conta que a l'últim taller s'ha triplicat la fabricació de motors d'aviació. Es treballa dia i nit. Entre el personal es troben agents de l'Obras encarregats de repartir propaganda de preparació a la guerra.

—La guerra ens és necessària, diuen. Quan Franco haurà fet d'Espanya un Estat feixista, ens ajudaran a conquerir Nica, Còrsega i Savoia. La majoria dels obrers es resisteixen a aquesta propaganda, fins al punt que a la mateixa fàbrica Plogio s'han fet acaptes per a l'Espanya republicana.

Alfa-Romeo fabrica a Milà motors d'avió i munta cent camions per mes-

per a l'exèrcit. A Torí, les fàbriques Fiat, que donen feina a 50.000 obrers, fabriquen també motors per a avions, camions militars i metralladores. Els altres tallers de Torí s'ocupen igualment en la construcció d'aparells i motors d'aviació.

A totes les ciutats, la indústria de guerra travessa un període d'activitat febril. Solament la manca de matèries primeres alentix el ritme de la producció. D'Alemanya s'importa ferro vell, a canvi de queviures. En aquell país són curiosament recollits tots els metalls vells: ferro, ferro blanc, coure, bronze i estany.

A les províncies, les relxes de ferro dels jardins públics i parcs han estat

substituídes per d'altres de fusta. Alguns monuments, despullats de les cadenes i dels seus ornaments de ferro que els envoltaven, semblen esperar la piqueta demolidora.

—Aviat treuran el reixat a les tombes dels cementiris — em va dir una dona del poble, en veure que mirava un monument mancat dels seus ornaments de metall.

MISERIA CAMPEROLA

En un petit poble perdut, he trobat antics coneguts. Com tots els camperols que viuen lluny de les ciutats, els italians són generalment reservats i desconfiats, però obren el cor al qui guanya llur confiança.

Davant la taula hi ha una "potenta" calenta, acompanyada d'algunes cebes cruces, amb unes gotes d'oli.

—L'oli és tan car! — diu la vella mestressa de la casa. El pa ha credit el lloc a trosos de "cece", preparació a base de farina de cigrons. Aquest és tot el menjar dels meus acollidors amics.

La mestressa se'n va i torna amb uns ous.

—Ous al plat per a vos... Refuso. Però ella insisteix, i mentre prepara els ous, els seus nets s'acosten i la miren amb ulls plens d'envia.

La vella s'enutja i els aparta. —Són petits salvatges — m'adverteix, excusant-se—. Però, "povertini", cal confessar que quasi mai no tasten els ous. Ens veiem obligats a vendre'ls.

El ous ja són cuats. Els infants, a punt de plorar, sospiren. Refuso de prendre aquest plat i obligo l'àvia a distribuir-lo, mentre desaprova la conducta dels infants.

—Petits mal educats! — repeteix ella. Durant el dinar, el seu espòs m'explica que tota la família — quatre fills i tres filles, una d'elles ja casada — ha de treballar per a un propietari que els paga en espècies la major part del jornal.

—Així, per a procurar-nos un parell de sabates o una falçilla, hem de vendre els ous, els pollastres i els puces sense tastar-los quasi mai.

—Esteu pitjor que mai — sospira la vella—. Hem oblidat el gust que té la carn.

Com que desconec en què consisteix la combinació del "jornal en espècies" m'expliquen que aquest és el sistema de jornals per als contractes de participació.

—Es una mena de participació en la collita del propietari que ens fa servir. A canvi del nostre treball rebem grans blat de moro, cigrons i vi. Però els preus són inestables i els reglaments es fan sempre segons les tarifes favorables als propietaris.

—El jornal en diners satisfaria més els camperols — diu el fill gran, mambrot, que passa alguns dies amb els seus pares—. Però —segueix— el president de la Confederació dels Sindicats feixistes d'Agricultura pretén que els cultivadors i els jornalers agrícoles "tornin a l'antic".

Les noies es posen a riure: —A l'antic! Nosaltres no volem viure de la manera antiga.

—No es tracta del que vosaltres vulgueu: no sou consultades per a res. Els Sindicats feixistes han declarat que, pagats en espècies, participarem en els beneficis dels propietaris. De fet no hi ha res d'això.

—El jornal en espècies —afegeix el pare— ens ha fet perdre tota la nostra independència. No rebem més que una part del jornal, que es reduïx cada vegada més. Per exemple: l'any passat, cobràvem quatre liras i mitja cada dia: ara no en tenim sinó 3,80. En canvi, hem de pagar en moneda els impostos! D'on hem de treure-los? Les dones cobren 2,50 liras i els "ragazzi" de 16 anys, 1,50 liras per dia. Estem reduïts a l'esclavatge.

—Sou esclaus de la gleva, com els antics — diu una de les filles—. Han arribat a fer-vos tornar a "l'antic". Per això jo m'estimo més anar a treballar a la ciutat.

—Aquests contractes de participació ens han suprimit tota garantia sense donar-nos cap avantatge. Per a nosaltres, ara, no hi ha límit d'hores de treball ni mínim de sou. El poder del propietari no està sotmès a cap control. Els contractes són signats sense que l'organització sindical intervingui. És a dir, la participació consisteix que l'obrer agrícola pren part en els riscos de l'empresa, però sense compartir-ne els beneficis. Si la collita és dolenta, la seva ració diària no té: però si es bona, roman invariable. Sovint passa que els obrers agrícoles perden llur jornal en equi-

cie a causa de l'eixut, dels estralls causats per la tempesta, per la fallida d'un propietari o per la rebuïda dels seus béns pels creditors privilegiats, les Caisse de Crédit Agrícola, per exemple. En aquest cas, no es resta altre remei que morir de fam. Ningu pot intervenir al seu favor. Tot està d'acord amb la llei. Aquest és el contracte de participació.

Per això la joventut va a cercar fortuna a altres llocs. L'existència és dura. La guerra d'Espanya i la universal que preparen, se'n mengon.

—Si Franco guanya, estem perduts. Emprindran una altra guerra més important.

Els joves posen la cara fosca: —La guerra, açí — diuen —, raptarà moltes coses...

A CADA POBLE HI HA UN CAS...

M'expliquen la crònica d'un poble que ja havia conegut anteriorment. Amb motiu d'una victòria de Franco, el cacic del poble havia organitzat un festival. Durant la nit, havia de celebrar-se un àpat i un castell de focs

d'artífici. Ajudats sense dubte dels criats, els joves del país entraren veentament a la casa patronal, saquejaren els plats preparats per a la recepció i feren també les pecces per als focs d'artífici. La festa fou un fracàs.

La policia obrí una enquesta, però no va poder asabentar-se de res.

Al poble veí, els "squadrists" han portat a terme una acció de càstig contra un camperol que no va voler donar la seva filla en matrimoni a un feixista. El desgraciat fou cojejat i obligat a prendre oli de ricí. La seva casa fou saquejada, el seu mobiliari destruït i la seva filla, raptada.

—El "povertino" s'ha quedat sense filla i sense mobles. No li han deixat sinó les quatre parets, els bandits!

Tot això indigna els camperols i no contribueix, certament, a difondre l'amor al règim. Per tots els camps que he travessat he trobat la mateixa indignació, la mateixa rancúnia dominada, i hom podia apreciar un bon pregon, que pot, qualsevol dia, fer explosió.

Dones que voleu emancipar-vos i capacitar-vos: No us oblideu de llegir sempre la vostra revista «MUJERES LIBRES»

Joventut revolucionària Joves llibertaris Llegiu cada setmana « R U T A »

La llibertat d'un poble mai no pot ésser obra i prerrogativa d'un partit. Es un dret col·lectiu que comprèn tots els seus components. Es una funció social per antonomàsia

Joves, homes i dones que sentiu ànsies de superar-vos: llegiu el setmanari « IDEAS »

En matèria de religions No cal pas amoïnar-s'hi

Es particular que una colla de ciutadans antifeixistes dels qui mai no havien sentit preocupacions religioses, enguany esdevinguin uns tristes plorans en considerar la "tragèdia" d'aquells pobres combrats que tenen la sort o la desgràcia — n'hi deu haver de tots — de trobar-se a la banda d'ací de la lluita que els negres ens han obligat d'acceptar. Si jo fos home cregut, diria a aquests companys meus en irreligiositat que no hi ha motius que obliguin a renunciar un passat d'abstinència clerical, baldament sigui per a conhortar aquells amics exhaurits del Nord que, pensant en el pa, no oblidin les miseres.

El Món resta sense esma perquè sempre ha giravoltat entorn de les religions. Si elles haguessin significat alguna cosa de bé, amb els milers d'anys que fa que rodolen per la Terra i amb el domini material i espiritual que han tingut davant d'ella, no existiria problema a resoldre ni aquesta vall continuaria inundada de llàgrimes. Per contra, un passeig per la història de qualsevol poble ens dirà, una vegada més, que, a desgrat de les ànimes de càntir que han cregut a ulls clucs i amb la boca oberta les deu mil i una llegendes d'ultratomba que han tingut especial cura d'inventar els vividors i sofistes de totes les èpoques, l'Església, totes les esglésies, han estat muntades amb la doble finalitat d'embutir els pobles per a explotar-los i dominar-los a llur grat.

Pesa molt poc la bona fe o la candidesa d'uns quants homes que viuen l'infortuni d'una llar violada i esbandida per uns despotes que adoren les mateixes imatges i fan ostentació d'identiques creences que els seus victimats; i si considerem el mal que la pròpia religió catòlica ha escampat per damunt del nostre sòl, I EL QUE HI SEGUIA ESCAMPANT, perquè es aquesta la voluntat de la immensa majoria de clergues que miren a Roma, avararem per avergonyar-nos de les nostres velleïtats semi-cristianes i d'haver pensat, ni que sigui per uns curts instants, a reedificar co que el Poble d'havia fet la il·lusió d'abatre definitivament.

La manca de seriositat i de consciència de les religions i llur absoluta subordinació als interessos del capitalisme internacional, és la identificació aparentment absurda entre el catolicisme i el luteranisme que van de bracet a la monstruosa guerra europea que França i Alemanya encapçalaren. De més en à — experiència resultada d'augment la nostra carn — podem dir el que sembla vergonyós confaberni, però que no és més que una barreja de porqueries, en considerar la crueltat entre elles dels de-

bles del Papa (franquistes, portuguesos i "macarronis"), els emuls de Mahoma, i els luterans que envia el perversit austriac que arrenclera els germànics "pura rassa".

Si els mateixos vividors de les religions les declaren cosa morta i violable, farem el ridícul si, portats per uns sentiments que difícilment s'agermanen amb les punyents realitats de la nostra època, ens posem humilats als ulls cada vegada que ens escaigui de pensar en la dissort d'un petit poble al qual el seu Déu no ha estat gens propici.

Ajudem el poble base tant com ens sigui possible. Guardem les formes de civilitat davant l'observador estranger. Però evitem de caure en defectes d'hipocresia i confessem que el nostre Poble, ara que no té déus, és quan quan vivirà més tranquil, si no fos la guerra.

Mussolini ja no troba homes que, «voluntàriament», vulguin deixar-se matar a Espanya

Novigo, 22. — En aquesta ciutat ha ocorregut un succe que és molt de generalment comentar.

Un grup d'obrers sense feina es va inscriure a l'Oficina de Col·locacions, i sollicità d'anar a l'Àfrica. Dies entrava van rebre un comunicat per tal que es presentessin a signar el contracte. Per una indiscreció comença pel cap de l'Oficina, asabentaren que hom els volia enviar a Espanya. Tot seguit, corc obert una consigna, va desaparèixer ràpidament el compacte grup i solament en restaren quatre.

El fet es conegué en indignats tots per l'engany de què hom els volia fer objecte.

Anglaterra defensa els seus súbdits residents a Tànger contra les provocacions feixistes

Londres, 22. — Les contínues agressions a mà armada perpetrades pels feixistes italians i espanyols contra totes les persones que no són considerades com a grates al feixisme, han donat motiu perquè el creuer britànic "Penelope" prolongui la seva estada a Tànger, per tal com els súbdits d'Anglaterra no estan exemptos ni de les agressions ni de les més denigrants coaccions.

Sense perjudici que a més d'aquesta mesura, les autoritats angleses de la ciutat portin l'assumpt al Comitè de Control.

RELAT D'UN ANTIC AFILIAT A «FALANGE»

Entre el militar espanyol i l'exèrcit invasor hi ha un estat latent d'enveja i hostilitat

L'ESTAT MAJOR DE FRANCO VA ALEGRAR-SE DE LA DERROTA DELS ITALIANS A GUADALAJARA

IV

En l'aspecte militar, la zona està completament dominada i envaïda per alemanys i italians. Aquesta s'exhibeix amb llurs tropes i Cosos d'Exèrcit per tot arreu, especialment a Vitoria, Valladolid, Palència, Soria i Burgos. L'estació de Valladolid, el seu enllaç, està vigilada pels mateixos, i un gran rètol ho diu a l'andana: "Corpo di Guardia". Per les carreteres patrullen i vigilien demanant els salvoconductes, i tots els pobles de la regió central estan plens de cartells, «Comandantes, Posta i camps d'aviació de les tropes invasores».

Els alemanys, més eficaços però encara més exhibicionistes i nombrosos, ocupen els centres i llocs tècnics. L'aviació és seva i considerable. A Burgos i Vitoria solament, posseeixen més de 200 trimotors i 300 caces; estan construït aeroports moderníssims i eficients en aquesta lloc.

Llur predomini és completament humiliant. Es succeeixen constants requisades d'hoteles i cases particulars. La situació dels nacionals és tan vergonyant, que un nou detall ho demostrarà: A Burgos, en el millor hotel, el Maria Isabel, a més de molta d'altres, està requisat per aviadors alemanys. Als hostes antics els fou presa l'habitació i solament poden anar-hi a menjar, però un cop acabat el menjar han d'abandonar l'hotel immediatament. El president de la Sala Civil de l'Audiència, Ferran Badia,

amb la seva muller, es va assegurar un dia, després de dinar, al "hall", però se'l apropà un policia i, malgrat de conèixer-lo, l'obligà a anar-se'n, car eren les ordres que tenien, ja que "els alemanys no volien que hi romangués ningú". Com sigui que la muller es va plànyer que hom permetés unes altres damiselles, les filles del duc d'Albuquerque, de restar al "hall", hom li féu saber que aquestes havien estat autoritzades pels alemanys perquè —frase textual— "l'amor no era incompatible amb la guerra"; i en el hall que cada nit s'hi organitza, alternen elles i d'altres amigues tolerades, per raó de llur joventut, pels alemanys, però "cap home".

Aquesta humiliació dels alemanys tècnics a la classe alta, correspon a la dels italians al poble. El soldat italià, que guanya 10 pesetes diàries, es riu del nacional reclutat que solament té un ral de "sobres". Les cases de prostitució també estan requisades per a ells. A Burgos, per exemple, on hi ha quatre d'aquestes cases, els alemanys en tenen dues, els italians una altra i en resta una, la pitjor, per als espanyols i moros.

Amb tot, els militars estan conformes amb el moviment, puix que n'ha derivat llur poder i creixent influència. El Generalat veu augmentats els seus ingressos i importància. L'autoritat militar és l'única i es prodiguen llurs retrats i discursos, i

es creuen autèntics salvadors del país, amb automòbils requisats per a ells i llurs famílies.

Els caps i oficials, presentats i disgustats amb l'anterior etapa liberal i antimilitarista, són ascendits i habitats per a l'empleu superior immediat, ço que equival a un altre ascens i, a més, esperen que per la necessitat d'acreditar el valor i temple de l'exèrcit, se'ls concedirà des de Salamanca un nou ascens per mèrits de guerra. Així els representaria, en dos anys, un ascens de tres empleus en l'escala, i poc els importa que per això s'arruïni i dessagni el país, car ells van amb cotxe requisat, viatgen amb dietes esplèndides, ocupen tots els càrrecs de categoria, són temuts i considerats, i una vegada més se sacrificia l'Exèrcit per a salvar Espanya.

Però el militar espanyol veu, amb pena i enveja, que la invasió estrangera el posterga i l'humilia. El hauria volgut que Alemanya i Itàlia enviesin diners, canons, tancs i molta soldats per a ocupar-los ells; però aquesta invasió de caps i oficials, millor dotats i uniformats, més ben pagats i amb més autoritat, aclamats per la gent i als quals són atribuïdes les victòries i els èxits, li desagrada. També veu que tots els càrrecs són de capità per amunt, que són els mimats del Poder, i arriba el propi Estat Major de Franco d'alegrar-se de LA DER-

ROTA D'AQUELLS, COM OCORREGUE AMB ELS ITALIANS A GUADALAJARA.

Hi ha un estat latent d'enveja i potencial d'hostilitat en el militar espanyol vers l'exèrcit invasor.

Socialment, el poble, l'autèntic poble, no està ni pot estar mai amb el militarisme tirà. Fanatisme o aterrat, veu sobresortir l'exèrcit sense fre ni contenció; no gaires l'admiren, d'altres el respecten, i la majoria el temen, però gairebé ningú no el sent inímitament i veritablement.

El poble ha vist caure afusellats sense motiu ni causa milers dels seus fills; n'ha vist empresonar, perseguir,

destituir i desposseir de llurs béns i empleus la majoria; i enganyat per la Premsa, dominat pel terror i per la seva incultura, viu dies d'horrible angouxa. Li són ocultades totes les coses que en l'ordre interior o exterior puguin ésser favorables a la causa de la República, i no se li deixa entreveure res de la gran tasca que aquesta realitza per tal d'organitzar un fort Exèrcit i una potent Aviació. Amb tot, la fe de l'element veritablement popular no s'ha extingit mai, i sempre espera, a desgrat de totes les adversitats i dolors, el triomf final i definitiu de les armes republicanes.

OFICINA CENTRAL COORDINADORA DEL SERVEI DE COL·LOCACIÓ DE CATALUNYA

MEMORIA CORRESPONENT AL MES DE JULIOL DEL 1937

Estadística de l'atur forçós
L'atur forçós presenta aquest mes de juliol a Catalunya unes característiques tan semblants a les del mes de juny, que la present Memòria podria resumir-se en termes gairebé idèntics als continguts en la del mes anterior:

Continuïtat en el descens del nombre total d'obrers en atur, en proporció molt aproximada, si hom té en compte que la menor importància de l'esmentat descens (3.289), comparat amb el de 5.281 experimentat el mes de juny, ve compensada en bona part pel major nombre de Municipis que han facilitat dades, la qual cosa ha assolit aquest mes de juliol, la xifra màxima aconseguida des del mes de maig del 1936, i és compensada, així mateix, pel major nombre de Municipis sense atur en relació amb el mes anterior. L'avantatge és de 46 Municipis, i aquesta circumstància permet de treure en conseqüència que l'atur, almenys en aquests mesos d'activitat al camp, resta gairebé circumscrit a les ciutats i colònies industrials.

Primer. — Reorganització dels organismes locals de col·locació obrera a tots els Municipis de Catalunya, adaptant-los a la situació social actual.

Segon. — Intensificació en la concessió de subvencions als Municipis més afectats per l'atur, previ l'estudi del corresponent pla d'obres públiques a realitzar.

Tercer. — Procurar l'obtenció de màteries primes per a la indústria tèxtil, la qual, repetim, marca la pauta a totes les altres.

Barcelona, 1 de setembre del 1937.

«Libro de Hierro de la Revolución Española»

Hem rebut el tercer fascicle del "Libro de Hierro de la Revolución Española", el qual porta un contingut força interessant. Preneu-ne nota: Un comentari-resum de les operacions als fronts, per M. Noguera; Dues pàgines de Mèxic, l'una, vibrant cant poètic, per Valenti R. González, i l'altra, pariant de l'orientació donada en l'aspecte politico-social pel President Cárdenas, per J. Albajes; Diari del front i de la reraguarda, resum històric degudament comprovat i recopilat per J. M. Vigo; Una pàgina en català, on el seu autor, Lluís Pasqual Molins, palesa que Catalunya "ha estat, és i serà el més ferm baluard antifeixista"; Biografies comentades de Miaja i Largo Caballero, per F. Pintado; Comparança de la dona i la guerra, per la companya J. Bernad; Dos documentats reportatges plasmant la capacitat constructiva desenvolupada per la col·lectivitat C.N.T. U. G. T. "United Shoe Machinery" i pels companys de la indústria socialitzada U. G. T. "Sindicat d'Obrers Ensambladors i Crosaners de Barcelona"; Pàgines centrals, un fotomontatge dedicat a la U. R. S. S. amb motiu del XX aniversari del seu alliberament; articles en francès i anglès, etc. Dibuixos de Carmona i Gisbert, fotografia de "Gon-sanhi" i Moreno.

Tot profusament il·lustrat i puercament editat per companys de la C. N. T. i U. G. T. de l'acreditada impremta Borràs.

AJUT A MADRID

Dijous passat, a dos quarts de deu de la nit, se celebrà a la Casa del Poble de Prat de Llobregat un festiu a fi de recaptar caixa per almeixes combatents del front de Centre.

Es presentà, entre altres, la pel·lícula "Noche tras noche", que, en diu palanament per la casa Para-mont, va assolir un clamorós èxit. Cal esmentar també la desinter-sada col·laboració del personal tècnic de la comissió de l'U. R. S. S. i U. G. T. Comissió administrativa de l'esmentat local.

A veu més expressiva que

L'EDIFICI D'ENGINYERS AGRONOMS ERA UNA DE LES POSICIONS MES SOLIDES QUE ELS FEIXISTES TENIEN A PROP DE MADRID

Amb la voladura d'aquest edifici i l'atac impetuós dels nostres homes, l'enemic ha sofert un càstig terrible

Madrid, 21. — Un cronista d'"Heraldo de Madrid" publica la següent informació de la voladura d'ahir a l'edifici d'Enginyers Agrònoms en una de les posicions més sòlides de l'enemic, situada a la Moncloa.

Aquest vell casalot constava de sis cosos, en els quals l'enemic es feia fort.

En altres dues ocasions, havien estat volades dues sisenes parts, i ahir es procedí a destruir la que estava situada al nord-est.

Les tropes, amagades en llurs trinxeres, esperaven el moment oportú: tots tenien a la mà una granada, per

llançar-la en el mateix instant d'haver de saltar de les trinxeres.

Al front, l'activitat és molt escassa, car solament es registren lleugers tiroteigs de trinxera a trinxera.

Per fi es manlobra amb els interruptors elèctrics, i seguidament sobrevé una violentíssima explosió. El moment és d'una gran emoció: un dels pavellons de l'edifici d'Enginyers Agrònoms és llançat en bloc enlairat. Un segon després pot veure's com s'obre per la meitat i cau pesadament a terra, enmig d'un dens núvol de pols.

Simultàniament esclaten les peti-

tes mines que l'enemic tenia col·locades prop de l'edifici per fer-les volar en el cas que els republicans intentessin algun assalt a l'esmentat lloc.

Seguidament després de la voladura començaren a funcionar les metralladores en distints emplaçaments, ensems que l'artilleria feia intensa foc multiplicat sobre les edificacions de la Ciutat Universitària. Dificilment, entre el núvol de fum, pogué veure's com aquells que havien aconseguit sortir il·lesos de l'explosió anaven a refugiar-se a altres posicions més a la reraguarda, per organitzar allí llur defensa, però molta d'ells no pogueren arribar a lloc segur, car, tocats per la metralla o bé pels disparos de les metralladores, queien morts a terra.

Aprofitant-se d'aquests moments de confusió, els soldats saltaren de llurs parapets i, amb bombes de mà, es llançaren, amb una moral digna de tot elogi, sobre les posicions enemigues. Arrabassaren l'Escola d'Enginyers i arribaren fins a les trinxeres rebels, on llançaren gran quantitat de metralla, que causà bon nombre de baixes a l'enemic.

Un cop el comandament cregué que l'operació de càstig projectada estava plenament aconseguida, disposà el repliegament de les forces, manobra que es portà a cap amb una gran precisió tàctica.

La part nord-est de l'edifici és solament un informe munt de runes, i no gaire lluny es percep el forat d'una altra voladura que ha destruït els parapets d'obra en els quals tenien emplaçades les metralladores.

Únicament em resta dir que quan les tropes tornaren a llurs línies eren portadores de fusells i material de guerra que havien pogut agafar al camp enemic.

ELS FEIXISTES INTENTEN FORTIFICAR-SE AL FRONT D'OSCA

Ha estat interceptat un comboi a la carretera d'Almudèvar

Barbasco, 22. (De l'enviat especial de Febus). — A la part alta de la província d'Osca, tranquil·litat. Tiroteigs sense conseqüències des de les trinxeres i parapets entorn de la capital d'Osca, particularment a l'hora del rellevament, ocasió que no desaprofiten els nostres soldats per a demostrar a l'enemic com són observats tots els seus moviments.

Els feixistes es llúren amb gran intensitat a obres de fortificació, així com a la construcció de camins coberts.

Contra aquests llocs ha disparat la nostra artilleria: els trets han sembrat l'alarma i han paral·litzat d'una manera absoluta els treballs de l'enemic, el qual ha fugit cap a les seves posicions de resistència.

Ha estat interceptat un comboi en-

mic a la carretera d'Almudèvar, de la qual cosa han tingut cura els artillers republicans amb una treta de canó.

També han fet foc les bateries lleials sobre les posicions enemigues de Zuerza. A aquests trets ha contestat l'artilleria feixista, sense que ens hagi causat baixes ni danys materials.

Present de Cebrià Mera

Madrid, 22. — Ha tingut lloc el llurament d'una bandera al batalló "Palacios", present de Cebrià Mera. Van concórrer a la festa les autoritats militars de l'exèrcit del Centre i hom pronuncia discursos a llurs efectes.

A la fi, les forces desfilaren davant les autoritats. — Febus.

COMUNICATS OFICIALS
Continua l'avanç de l'exèrcit del Poble al sector de Pozoblanco i a Llevant

HA ESTAT OCUPADA LA LINIA DEL FERROÇARRIL DE PEÑARROYA-PUEBLONUEVO I FUENTE DEL ARCO

D'AHIR

EXERCIT DE TERRA

Est. — Les bateries enemigues han bombardejat intensament les nostres posicions de La Salitrera, Sueita Alta i El Acampadero, del sector de Villamayor del Gállego.

Al sector de Fuentes de Euro i a les posicions properes situades al SO. de Mediana, canoneig i foc de morter.

Nord. — Al front de León, forces properes, en coratjós atac, han conquerit la cota 1572, al SO. de Busdongo.

A l'est del coll de Pajares els facciosos han atacat reiteradament, però les nostres tropes han resistit i els han causat moltes baixes.

A Tarna han estat també rebutjats els rebels, a pesar de l'intens foc de llur artilleria. Ha estat dispersada una concentració enemiga.

Al sector oriental les nostres bate-

ries han canonejat les posicions enemigues de la costa.

Sud. — Continua el nostre avanç al sector de Pozoblanco. El nostre flanc dret ha avançat tres quilòmetres i ha ultrapassat Granja de Torrehermosa (Badajoz). Pel flanc esquerre, ha estat ocupada la línia del ferrocarril de Peñarroya-Pueblonuevo i Fuente del Arco.

Ha estat tallada la carretera d'Azuaga (Badajoz).

S'han presentat a les nostres files un soldat amb armament i un palàs.

Llevant. — S'han conquerit les posicions cota 1304, cota 1341 i Corrales del Roque (cotes 1335 i 1408), al NO. de Lidón (Terol).

Lleuger troteig a diversos sectors.

Procedents del camp facciós s'han presentat als nostres rengles set evadits.

Centre i Sud del Teix. — Sense novetat.

EXERCIT DE L'AIRE

Als fronts aragonesos han estat bombardejats el poble i l'estació del ferrocarril de Torrecilla. Tres incendis han estat provocats com una conseqüència d'aquesta acció.

Durant quinze minuts ha estat atacat el poble de Villamayor, on hi havia forces faccioses. Algunes de les cases han estat incendiades.

Garrapinillos, un dels aeròdroms rebels d'aquesta regió, ha estat objecte de bombardeig. Si bé l'acció ha tingut lloc durant la nit, s'ha apreciat bé la distribució dels aparells prop dels quals s'han produït les explosions.

Ahí es van tornar a entaular combats aeris al Nord, en els quals sembla que ha estat abatut un aparell facciós, el qual caigué, probablement, a mar.

Informació orgànica

SINDICATS

FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDÚSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Posem al coneixement de totes les Empreses Col·lectivitzades de la Regió que no hagin legalitzat encara llur situació i de les que tinguin el propietari de fer-ho, que, per l'interès del Consell d'Economia, es proposa el termini per a fer-ho fins el dia 15 d'octubre proper.

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

Secció d'Informació i Propaganda. Convoca els companys delegats a la reunió que tindrà lloc avui, dimecres, al nostre estatge social, Casp, 32.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA

Secció Reintegració, Metalls preciosos i Similars. Aquesta Secció recomana als Comités locals i comercials de la regió catalana que puguin trametre companys operaris reintegrats aturats i evacuats, que ho facin a Via Durruti, 13, tercer, despatx quart, taller confederal de reintegració, de quatre a sis de la tarda.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA GASTRONÒMICA

Aquest Sindicat posa al coneixement de tots els seus militants aturats i no aturats, que ha treballat provisionalment el seu estatge social i borses de treball a la Plaça Macià, 17, pral.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ. Assemblea de conjunt C. N. T.-U. G. T. Demà, dijous, aquest Sindicat celebrarà assemblea de conjunt C. N. T.-U. G. T., a dos quarts de set de la tarda, al local del carrer Quatre de Setembre, 26.

ASSOCIACIÓ REGIONAL DE TÈCNICS DE CATALUNYA

Ha restat constituïda l'Associació Regional de Tècnics de Catalunya, la qual té per missió el controlar i coordinar les tasques dels tècnics confederals i orientar, tècnicament, les indústries de Catalunya que ho sol·licitin.

El domicili social ha estat emplaçat a la Rambla de Catalunya, 49-51, segon, on es pot adreçar, des d'aquest moment, tota la correspondència i consultes verbals o escrites sobre assumptes de caràcter tècnic o industrial.

CULTURA

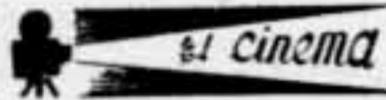
ESCOLA D'ALTS ESTUDIS MERCANTILS DE BARCELONA

Per disposició del comissari-director, del dia 1 al 15 d'octubre pròximament restarà oberta la matrícula dels alumnes oficials. Les sol·licituds per a matrícula "gratuïta" hauran de presentar-se del 1 al 8 del mes esmentat.

INSPECCIÓ DE PRIMER ENSENYAMENT

La Inspecció de Primer Ensenyament comunica que la Direcció General de Primer Ensenyament declara incursa en l'article 171 del Magisteri, per abandonament de destinació, la mestressa de Santa Coloma de Queralt, Carme Domènec Fornós. La qual cosa comuniquem per a coneixement de la interessada i als efectes conseqüents.

Cartellera d'Espectacles

SETMANA DEL 20 AL 26 DE SETEMBRE

FREGOLI i TRIANON. — El petit Lord, Soldadito del amor, La familia Dressel.

FANTASIO. — Rebelión a bordo, Esporádica, Dibuxos color.

SPLINDID. — Diez Corrientes, Bajo ordenes secretas, Broadway Hollywood.

INTIM. — Su primera escapada, El billete premiado, Obsesión.

BARCELONA. — La siega divorciada, El nido deshecho, El rayo de plata, Dibuxos color.

ARNAU i BROADWAY. — Copido en la trampa, Bailas y canciones, Marinos en tierra, La ley del Oeste.

TITIAN i MURIA. — Ojos que miran, El jefe, Un perfecto caballero, Cómica.

METROPOL. — Vivamos hoy, Queremos cerveza, Aves de la mala pata.

ASTORIA i MARYLAND. — Tarde de lluvia, Dibuxos color, Musical, Aunque pasados mentiras.

CONDAL. — Cuando una mujer quiere, El primer hijo, Escándalos 1933, Alfombra, Dibuxos.

LAITANA. — El último pagano, Tres mujeres, La voz del aire.

ENFLAI. — Entre esposa y secretaria, La brigada secreta, El sobre lacrado.

TRIONF i MARINA. — Cuando el diablo suena, Todo curandero, De última hora.

AMERICA i FOC NOU. — Diez Corrientes, Escándalo estudiantil, El legado de la estepa.

IRIS PARK. — La barra mendocina, La ley del más fuerte, El acorazado misterioso, Cómica.

SELECT. — El rey del Broadway, Tres amores, Mujeres de posita, Documental, Dibuxos.

FRANCESC FERRER. — Rinoceros marfileño, Musical, Manda el tiempo, Un viaje, Dibuxos color.

FEMINA. — La última singladura, Vale más ser soltero, Cesante ultratumba, Conductores de hombres, Atención a la bestia.

PURIL CINEMA. — Cui la casa a cuevas, Los Bordeados de Perquin, Los reyes en el destierro, Tardes ligadas, Las emociones del Fido, Emociones del aire, España al día.

PARIS i VOLGA. — Entre el amor y el deseo, Hogueras en la noche, Capricho tropical.

ODEON. — El pequeño Lord, Barrios bajos, El retorno de Raffie.

FATHE PALACE. — Mare de Jara, Mare de Gata, Juventudes rivales, Musical.

BOHEMIA i PADRO. — Monte cúbico, Bajo ordenes secretas, La última aventura, Esporádica, Dibuxos.

XILE. — El alma del bandoneón, Noche de tormentas, Adios al pasado, Cómica.

ARENES. — Una chica insoportable, La juventud del mañana, Fiel a su consigna, El sueño de los marcos, Dibuxos.

DIVORAMA i ROYAL. — Candidato a millonario, Hombre sin teatro, Melodía de selvaespejo, Esporádica.

EXCELSIOR. — El gran inventor, Mare turbulento, Tres meses de vida, Cómica, Dibuxos.

ARCAHO. — El velo fantasma, El imperio de los gigantes, Adios al pasado, Dibuxos.

RAMBLES. — El fantasma va al Oeste, Amor y sacrificio, La chispa del toro.

CINEMA

Una noche en el Cairo, A toda velocidad, Esporádica.

COLISEUM. — Último obseción, Varietas musical, Aunque pareciera mentira, Dibuxos.

VICTORIA. — Igloo, Doy mi amor, Mis serás, Dibuxos.

EDEM. — Hogueras en la noche, Rebeldía, Alfombra, Confiaba en ti.

TALLA i BOHEME. — Desbanqué Montecarlo, La vida comienza a los 40, Canción de mi alma, Krakatoa.

MUNDIAL i BAILEN. — A través de la tormenta, Un millón de gracias, Budoona.

MIRIA. — La edad indolente, Las manos de Orián, Justicia divina.

POMPEIA. — Deafle de primavera, La maternal, Alas diamante.

WALKIRIA. — El hijo perdido, Paz en la tierra, Marinos en tierra.

CINE COLON. — Tres caballeros de frac, Buenos el clarín (su apellido), La chispa, Cómica.

NOVETATS. — Compagnia lírica castellana, Nit, "Katiúka", Demà, tarda, "Los gitanos", Nit, "La del manolo de rosas".

BARCELONA. — Compagnia de comèdia castellana, Nit, "Katiúka", Demà, tarda, "Los gitanos", Nit, "La del manolo de rosas".

COMIC. — Compagnia de revistes, Nit, "Me soueato a las ocho", Demà, tarda, "Me soueato a las ocho".

ESPANYOL. — Compagnia de vodevil, Nit, "La meva dona, la teva i la de l'altre", Demà, tarda, "La reina del mercat", Nit, "La meva dona, la teva i la de l'altre".

NOVETATS. — Compagnia lírica castellana, Nit, "Katiúka", Demà, tarda, "Los gitanos", Nit, "La del manolo de rosas".

NOTES. — Compagnia lírica castellana, Nit, "Katiúka", Demà, tarda, "Los gitanos", Nit, "La del manolo de rosas".

PRINCIPAL PALACE. — Compagnia d'operetes, Nit, "Don Gil de Alcala", Demà, tarda, "Don Gil de Alcala", Nit, "La generala".

POLIORAMA. — Compagnia de drama català, Nit, "Més enllà de l'amor", Demà, tarda i Nit, "El cardenal".

ROMEA. — Compagnia de comèdia castellana, Nit, "Duesa y señoras", Demà, tarda i Nit, "Pasa Farales".

VICTORIA. — Compagnia lírica castellana, Nit, "Los de Aragón", Demà, tarda, "Los de Aragón", Nit, "La dolores", Nit, "La corte de Fernando", Nit, "Los faroles".

TIVOLI. — Compagnia de revistes, Demà, tarda i Nit, "Arte 1937".

VARIETATS

CINE BARCELONES. — Cada dia, tarda i Nit, grans programes de varietats.

NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Quads suprimida la revenda, la comptadora i la disc. Tots els teatres funcionen en règim socialista i per aquest motiu, no es donen entrades de favor.

Frontó Novetats

Demà, dijous, a dos quarts de cinc de la tarda, a pala.

SALAMANCA - VILLARO contra GALLARTA III - AGUIRRE

Nit, a un quart d'onze, a pala.

IZAGUIRRE I - JAUREGUI contra ZARRAGA - UNAMUNO

Detalls per cartells.

Cal legalitzar la situació de les empreses

Hem rebut la nota següent: Per circular del vocal conseller de Producció Química, del Consell d'Economia de Catalunya, va ésser convocada per al dia 25 del corrent l'Assemblea de representants de les Empreses Col·lectivitzades d'Indústries Químiques legalment constituïdes o en tràmit de legalització, per tal de procedir a l'elecció dels representants dels Consells d'Empresa, que segons disposa l'article 24 del Decret de Col·lectivitzacions del 24 d'octubre del 1936, han de formar part del Consell General de la Indústria Química.

Atès que per la circular aprovada pel Ple del Consell d'Economia amb data 13 del corrent, es concedeix un nou termini improrrogable, que finirà el 15 del vinent mes d'octubre, per a legalitzar el funcionament de les empreses industrials i comercials en règim de col·lectivització o control obrer, el vocal ponent d'Indústria Química, d'acord amb el Consell General provincial de la Indústria Química, ha acordat ajornar fins el dia 30 del pròxim octubre, la celebració de l'esmentada Assemblea, per la qual regiran les mateixes disposicions que havien estat fixades en l'esmentada circular.

El Ministeri de la guerra italià mobilitza els ferroviaris jubilats

Roma, 22. — El Ministeri de la Guerra ha fet circular una ordre, per la qual tots els ferroviaris italians jubilats de dotze anys ençà, hauran d'estar disposats per al moment que el Govern feixista necessiti llurs serveis. Aquesta ordre ha despertat vius comentaris, per tal com amb tota claredat posa al descobert els intensos preparatius bèl·lics a què s'han llançat els caps feixistes.

ES REPARTIRA CAUTXU

Ha estat feta pública la circular següent:

El Consell General de la Indústria Química ha rebut una partida de cautxú, la qual serà repartida entre les Indústries del territori català que reuneixin i justifiquin degudament les següents condicions:

a) Treballar per al proveïment dels serveis de guerra. Aquesta condició s'haurà de demostrar per mitjà de la presentació de les comandes oficials corresponents.

b) Estar al corrent de tota mena de contribucions, tant de l'Estat com de la Generalitat. En aquest cas, les empreses particulars hauran de presentar ineludiblement l'últim rebut de la Contribució Industrial i el de l'impost sobre xifra de negoci, corresponent a la liquidació del mes de juliol; i les anònimes, la carta de pagament de la liquidació sobre beneficis corresponent a l'exercici 1934-35, i el rebut

d'impost sobre xifra de negoci, liquidació de juliol.

c) Tenir legalitzada, o en curs de legalització, la situació de l'empresa, ja sia aquesta col·lectivitzada o en règim de control. Aquest requisit es justificarà per mitjà de la declaració de la data de la legalització o, si aquest està en tràmit, de la data de presentació de la documentació corresponent al Negociat de legalitzacions.

d) Justificació d'haver presentat els preus de venda respectius, si aquests són superiors als que regien el 19 de juliol del 1936, a l'aprovació del Consell d'Economia de Catalunya.

Les empreses que vulguin ésser tingudes en compte en aquest repartiment, hauran de trametre les dades anteriors al Consell General de la Indústria Química, Muntaner, 249, per tot el vinent dia 25 de l'actual. Les que no ho facin s'entendrà que renuncien al repartiment de referència. Barcelona, 20 de setembre del 1937.

Comissariat d'Assistència als Refugiats

Hem rebut la nota següent:

"Aquest nou Organisme que es constituï el dia primer del corrent, per disposició apareguda al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" el dia 24 del mes anterior, es trobà de primer antuvi davant d'una sèrie de problemes de la complexitat i envergadura dels quals no permeten d'ésser resolts de la manera ràpida que fóra de desitjar. L'aplicació de l'esmentat Decret es va portar a terme en aquelles parts que les circumstàncies ho permeten. L'opinió pública, tant del país com dels germans refugiats, s'ha de fer càrrec que el primer problema en què s'ha trobat el naixent organisme, ha estat la recepció i emplaçament de les fortes evacuacions del Nord. Molts milers de refugiats han entrat a Catalunya, potser en forma no gens ordenada, degut a la precipitació en què han hagut d'abandonar llur país, la qual cosa ha obligat d'emesurar totes les atencions a la recepció i estada dels nous vinguts.

Cal fer constar l'agraïment d'aquest Departament, en primer terme, a tots els pobles de les comarques frontereres que han ajudat amb llur altruisme exemplar a la recepció dels evacuats, a tots aquells organismes tals com Ferrocarrils, Automòbils, etc., que a totes hores, tant de nit com de dia, els homes llurs han vetllat per a donar amb el màxim de facilitats llur cooperació.

Es intenció del nou Organisme fer complir el que disposa l'esmentat Decret: descongestionar les comarques i pobles, que, davant la precipitació dels nous vinguts, han quedat desproporcionadament plenes; emplaçar els refugiats als llocs més adients a llurs necessitats climatològiques i portar a cap totes aquelles resolucions que calguin per a oferir la millor estada possible a aquells dintre les míimes mo-

lesties per als ciutadans; perseguir la gauduleria infiltrada entre els refugiats i fer treballar a tots aquests, a mesura que llurs forces els ho permetin; incorporar a les lleves els qui tenen el deure de servir la causa de la República i la Llibertat, i donar als infants, a més de l'acolliment i el material, l'educació, pa espiritual, del qual també tan necessitats estan."

Franco empresona dos caracteritzats falangistes

Cada dia són més intenses les denúncies que es registren al camp rebel. La persecució contra "Falange" continua sense interrupció, i recentment ha estat empresonada bastant d'elements molt caracteritzats d'aquesta agrupació, entre ells Gatreman i Aznar.

Aquesta actitud contra els directius i membres de "Falange" originalment ha estat empresonada bastant d'elements molt caracteritzats d'aquesta agrupació, entre ells Gatreman i Aznar.

El falangista més exaltat són els de Saragossa i Valladolid, que es mostren decidits a no consentir que continui la persecució dels seus afiliats.

Solidaritat Internacional Anti-feixista està junt amb els qui sofreixen; junt amb totes les víctimes del feixisme, sense mirar quin lloc tenen ni a quin país pertanyen, així com el sol escampa la calor de la seva justícia damunt els caps de tots els homes i sobre el ventre fecund de la terra.

NENS i NENES que heu de PERVENIR a formar una Humanitat nova, aviat sortirà la vostra revista. NOTA: Exceles Nacionalistes i paqueters, adreceu-vos a PERVENIR, Via Durruti, 22 (casa C. N. T.). Despatx núm. 36.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Administració. 30208
Telèfons: Redacció . . . 30327
Tallers . . . 327

ANY I

Barcelona, dimecres, 22 de setembre del 1937

NUMERO 183

TOPICS

EL MURCIANISME

Es una cosa edificant (?) la feina aquesta, un tant morbosa, a què es dedicaven certs sectors "super-catalanistes", temps passats. Morbosa per no dir anticatalana, mot que considerem força just.

Amb tot, interessa fer un xic d'història.

El "murcianisme", en tant que tòpic, va ésser posat en circulació per un sector representatiu de la política catalana, per desviar les masses treballadores de llurs interessos de classe, poc temps després de la República del 14 d'abril. Perseguita un objectiu: la creació d'un moviment sindical de caire catalanista abstracte.

No fou possible, malgrat els recursos emprats, perquè el tòpic no és teoria social; és, únicament, tòpic, o sia motiu dialèctic simplement.

No van ésser prou persecucions, terrorisme oficial, ni exili: Catalunya, que té recursos vitals desconeguts de la gran majoria dels qui en molts moments la representen políticament, és potencialment gresol, no exotisme, ni sectarisme, ni molt menys separatisme. No en va ésser banyada per la Mediterrània, mar oberta a totes les idees i al seu comerç intel·lectual i social.

Els qui penyoraren tot el que valien en foragitar el murcianisme, viuen ja fa molts mesos en un ostracisme enutjós que els desespera. Força merescut, per miopia superlativa. Per què? Les causes en són moltes i molt variades. L'única és la seva curta i restringida visió social-política. El desconeixement de la capacitat irradiativa i assimilativa de Catalunya.

Heus ací un exemple vivent:

Una família nascuda a Granada, és a dir, de rànica "solera" andalusa i, per tant, "murciàna" (el murcianisme comprèn tots els nascuts fora de Catalunya, siguin o no murcians). Aquesta família vingut a Barcelona després d'aquells angoixosos anys de la guerra europea; quan arribà ací a terres catalanes, es componia de sis unitats: els pares i quatre fills un mingo de 12 anys i tres noies que oscil·laben entre 5 i 10 anys. El cap de la família havia fet el servei a ciutat i, per tant, coneixia Catalunya i la seva parla, ensems que el seu folklore popular i un xic més que tot, l'enorme moviment industrial, la nomia de regió única i incomparable quant a vitalitat pròpia de treball; que com que el deixà fortament impressionat i que fou una de les causes principals del redreçament pràctic del seu esperit vers Catalunya.

Primera i fonamental premissa d'irradiació i assimilació catalana. Més endavant, establert que fou a Barcelona l'"andalús-murcià", cercà feina del seu ofici, encara que amb dificultats que no són del cas esmentar; en trobà, i heus ací un ciutadà al servei de la prosperitat catalana.

Els fills van créixer i, anys després, cadascun pel seu costat, i a mesura de la seva potència intel·lectual, posseïren una llengua nova que parlaven força bé, sobretot els més crescuts.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

El noi, a més del català, anava adquirint de dia en dia una preparació social bastant eficient i callada, ensems que un ofici: paleta.

sediment que anys a venir desenvoluparia una nova visió més profunda de la vida social i els seus problemes fonamentals.

I aquesta visió esdevingué poc després torturant i amenaçadora, convertint-se al final en mestresa i rectora de les inquietuds de l'"herreu": Catalunya!!

Una Catalunya esplendent, vigorosa, avançada, llure, com a unitat igual a totes les altres unitats que formen el conjunt d'Ibèria, fou l'objectiu de l'actuació social d'aquest mingo de què parlem.

I aquest que havia vist la primera llum a la "ciudad encerrada" que banya el Genil i el Darro, era assimilat totalment per la vitalitat creadora de la Catalunya oberta a totes les idees i, ensems, es convertia en un català més ample de visió i d'iniciativa.

Desdoblant-se la seva personalitat a través d'un procés assimilatiu generador de la més pregona catalanitat que no és ni farà mai

el separatisme, ultra tots els tòpics.

I tenim, amics tots, un home que per metamorfosi paradoxal parla i escriu la llengua catalana, havent nascut en una regió tan diferent de Catalunya com és Andalusia. I que, a més, treballa per la Catalunya lliberària.

Aquesta és la història —segons nosaltres— fidel i viva del desdoblament del tòpic.

Ha guanyat o ha perdut Catalunya?

El sectarisme dirà que no hi ha guanyat.

Però la vida social de la humanitat és, més que test i antítesi, síntesi.

Heus ací la nostra honrada opinió i el perquè del fracàs del catalanisme de façna.

Ara i sempre, Catalunya és síntesi, o sia seny.

Premissa fonamental que resta negligida del sociòleg català de via estreta.

CAMINALLUM

L'EXERCIT DE LA REPUBLICA

Els antifeixistes veritables no han de voler que l'Exèrcit estigui al servei del seu partit. Cap partit que tingui una mitjana concepció de la responsabilitat que li correspon en aquest moment d'extrema grauelat no pot caure en l'error de cercar la seva extensió en el suport de l'Exèrcit i de les forces armades de l'Ordre Públic. Aquestes i aquells no més poden estar al servei de la República, perquè és la República la que les paga i l'única que té dret absolut sobre les institucions armades.

Altrament, qualsevol dels partits o sectors sindicals que volgués servir-se de l'Exèrcit per a fer-se gran i imposar una política de predominí damunt dels altres, aquest partit o sector seria el més gran aliat a la causa del traïdor Franco.

Tampoc no seria lliat ni gens noble que un partit o algun sector sindical volgués apropiar a benefici propi l'esforç de tot un poble que lluita amb igual braó i amb el mateix esperit de sacrifici.

La conducta més lleial, i la més noble, i la més honrada, és aquella que té en compte els interessos de tots, i es disposa a transigir per respecte a aquests interessos. Els qui així es comportin, seran els més dignes de la causa antifeixista i els qui més hauran fet pel seu triomf.

Allunyar-se d'aquesta conducta, s'aconsegueix amb l'absurda pretensió que l'Exèrcit sigui el servidors d'uns interessos que res no tenen a veure amb la República, sinó concretament amb els d'una fracció de la República — ja hem dit que la República és el Poble, i aquest el compon tot el poble espanyol.

Franco ha volgut posar l'Exèrcit de la República al servei de la Monarquia — que mai no ha representat sinó una part de les terres d'Ibèria — i la traïció ha estat contestada amb un alçament del poble espanyol. El mateix passaria si un partit — no interessa saber quin — tractés de servir-se de l'Exèrcit Popular amb miris egoistes i amb afans de dictadura.

Cal, doncs, que tots els partits i sectors antifeixistes renunciïn a aquesta pretensió. Els anarco-sindicalistes s'han renunciada, aquesta pretensió. D'una manera tàcita, la C. N. T. ja ho havia fet per boca del gran guerriller Durruti; d'una manera ben expressa i reiterada, ho està fent molt sovint per mitjà del brau lluitador Cebría Mera.

Ja no és l'hora dels irresponsables

que no ho sembla. L'Exèrcit Popular és l'obra de l'esforç de tots, i si algú hi ha que pugui representar-nos a tots i a l'Exèrcit Popular, és la República.

Espanya i el drama interior que ella viu no admeten pigats de cap mena, sobretot, potser, perquè a Espanya som espanyols i meridionals.

L'ESPERIT ESPANYOL CONTRA EL FEIXISME

El germà de Franco ha anat a Alemanya per tal de preparar la conquesta de l'ànima del poble espanyol

Francisco Franco té un germà que s'anomena Nicolau. I li ha donat un alt càrrec a l'Estat feixista de l'Espanya "cipaya".

Aquests dies, Nicolau Franco ha anat a Nuremberg i allí ha estat "nostre d'honor" de Hitler. I ha aprofitat la seva tada per a celebrar una conferència an "Jul Streicher, el cap del districte "nazi" de Francònia.

Després, ha fet declaracions per al diari organ de l'emmentat Streicher. I ha dit en elles:

"He vingut a Alemanya, a l'Alemanya amiga, per a preparar la lluita futura, per a conquistar l'ànima del poble espanyol.

Les nostres caps polítics s'inspiraran en les realitzacions de l'Alemanya "nazi" i de la Itàlia feixista."

I el periòdic de Streicher posa aquest colofó a l'interviu:

"Nicolau Franco conceix una importància especial a la seva visita a Streicher, del qual espera aprofitar la llarga experiència."

Resulta, doncs, que Nicolau Franco ha confessat a Nuremberg que els anomenats nacionalistes no són amos de l'ànima espanyola. Aspiren a conquistar-la. No es conquistat això que es posseïx.

I —més també que per a conquistar-la, han d'entaular una lluita. Després, aquesta ànima es té de veure a la seva resistència. Perquè hi hagi lluita cal que hi hagi enemic. L'ànima espanyola, a jutjar pel que ha declarat Franco, és enemiga del nacionalisme feixista, amb els seus militars, els seus falangistes, els seus requetés, els

PERFELS

ELS MALPENSATS NO TENEN SORT

La beatifica gent de la cinquena columna, com també els qui pateixen d'empatx partidista, dilluns d'aquesta setmana es fregaven les mans amb satisfacció. Esperaven, els infelïços, que Barcelona seria teatre d'esdeveniments desagradables, però no per a ells ni per a l'insigne "Caudillo", sinó per a la reraguarda antifeixista. S'equivocaren de mig a mig, i no pogueren trametre cap notícia digna d'atenció a Ràdio Salamanca ni a l'Imbecil galariu d'en Queipo. Breu: el tret els sortí per la culata.

Salvant les diferències més extremes, a la reraguarda antifeixista hom ha après d'arranjar els assumptes delicadíssims d'una manera raonada. Les violències tendencioses han deixat pas a l'esperit de tolerància, que és el millor conseller de la unitat i del nostre esdevenidor. Les topades, les lluites fratricides, les deixem per aquells que, guiats per un "von" o "signore" de circumstància, es disputen l'apel·latiu de "generalíssim" a l'altra banda dels nostres fronts de lluita. Ací en tenim prou que la més ferma avinença presideixi dignament els interessos del Poble.

La C. N. T. està compromesa com cap altra organització a esvanir malentesos. Té prou sentit de responsabilitat per a mesurar i comprendre que la sort de tots els antifeixistes espanyols no es troba més enllà de les nostres fronteres, sinó en la bona voluntat de les organitzacions sindicals i els partits polítics que componen el Front Antifeixista. Les irreverències de Ginebra, els acords de la Conferència de Nyon

davant el nostre present coipidor, ens diuen prou clarament que el triomf o la derrota contra el feixisme internacional depèn de nosaltres mateixos, del poble espanyol.

Vet ací, doncs, l'esforç diari, perseverant i inflexible amb què l'organització confederal treballa perquè la unitat adquireixi condició estable i esdevingui l'eix de la nostra vida nacional. Les noves realitats polítiques, forjades amb la vida dels seus millors homes, li marquen amb pedra blanca una responsabilitat de dret i de gestió de primer ordre. Per tant, pequen d'enzes els qui sense cap títol obrerista ni revolucionari s'atreveixen a discutir-li la seva autoritat antifeixista. Igualment que els emboscats d'última hora que desitgen acarnissadament veure feta pols l'organització de més prestigi de la classe treballadora espanyola.

J. Anselmo

seus moros, els seus alemanys, els seus italians, els seus capellans trabucaires, els seus freres envergumats, els seus senyors vencedors en les batalles dels prostíbuls i cataus, els seus usurers, els seus cacics i els seus grans sense honra.

Però Nicolau Franco no sap com fer aquesta conquesta ni com entaular aquesta lluita. Ell i el seu germà i els seus còmplices d'ambdós emparren ja els mitjans que els suggeria la seva imaginació, és a dir, l'assassinat individual i col·lectiu, el robatori, l'incendi, la violació, l'empressonament, el bombardeig de ciutats obertes i hospitals de sang, la destrucció de les obres d'art, els torpedinaments estil germànic, fets amb submarins d'illa, la traïció, el frau, la hipocresia, la corrupció, la mentida, la tortura física i moral.

I ara veuen que després d'apellar a tot això, els avergeixen més que mai. Un innumerable odi mut els embolcalla. Fins els qui simpatitzaven amb ells al començament de la subversió s'allunyen amb ira i fastig. Han estat tan salvatges, tan bàrbars, tan cruels, tan sadonament inhumans, que ja no espardeixen. Se-gotà la capacitat d'horror de les seves víctimes. Que poden fer ara que ja no haguessin fet? Seguir matant? I què importa la vida quan es viu sota el jou de Franco i consorts?

L'ànima espanyola se'n estuny i no serà a Nuremberg on els ensenyaran a agafar-la. Dintre d'ell mateix, l'home és lliure, pesi a totes les coaccions externes. Les lliçons

de Streicher, aquest histrió sanguinari, no serviran de res. Nicolau Franco tornarà a Burgos amb unes quantes fórmules insipiscables a la realitat hispana. I haurà de reconèixer el seu fracàs.

Mussolini persegueix els qui defensen la veritat sobre Espanya

Florencia, 22. — S'intensifica la persecució dels agents de Mussolini dels elements liberals. En moltes ciutats d'Itàlia s'ha fixat un pasqui recomanant que s'agui denunciada totes les persones que propalin notícies considerades com a "falses".

"Es precis — diu el pasqui — denunciar als qui en els salons aristocràtics, en clubs d'intel·lectuals, en els cafes de moda i en les oficines públiques, fan circular notícies sobre les guerres d'Espanya i Abissínia."

Es persegueix els propietaris, els comerciants, els obrers i les classes elevades, que miren amb esperit de justícia la guerra d'Espanya. Es demostren amb això que en totes les capes de la població italiana existeix latent un sentiment d'hostilitat envers les aventures empreses pel dictador.